

СЛУЖ

НА ФЕДЕРАТИВНА

УГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Текушта сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија бр. 1032-Т-220, за огласи 1032-Т-221.

Среда, 10 август 1955

БЕЛГРАД

БРОЈ 36

ГОД. XI

Цена на овој број е 60.— дин. — Претплата за 1955 година изнесува 1200.— дин., а за странство 1700.— динари. — Редакција: Улица Краљевик'а Марка бр. 9 — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 26-276, Продажно одделение 22-619, Тел. централа 28-019.

402.

Врз основа на чл. 31 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии и чл. 11 од Законот за спроведувањето на Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ДОДАТОЦИТЕ НА ДЕЦА

Во Уредбата за додатоците на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51, 59/52 и 29/53) се вршат измени и дополненија, така што пречистениот текст да гласи:

УРЕДБА

за додатокот на деца

I. ОСНОВНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Општествената заедница со давањето додатокот на деца го помага издигањето и воспитувањето на децата на работниците и службениците и на другите лица што имаат право на додаток на деца според оваа уредба.

Додатокот на деца им се дава на фамилиите со деца како приход со определена намена, и општествената заедница се грижи за правилното користење на овој додаток.

Член 2

Правото на додаток на деца и височината на додатокот зависат од имотната состојба на фамилијата.

Вкупниот износ на додатокот на деца зависи од бројот на децата за кои на фамилијата и припаѓа додаток според оваа уредба.

Член 3

Правото на додаток на деца може да се оствари само според еден основ.

Член 4

Правото на додаток на деца не може да биде предмет на извршување или обезбедување и не може да се пренесува на друго лице.

Исплатата на додатокот на деца може да се врши на друго лице во случаите предвидени во оваа уредба.

Член 5

Правото на додаток на деца се здобива и губи само во случаите и под условите определени со оваа уредба.

За законитоста на решенијата со кои се определува или укинува правото на додаток на деца решаваат судовите во управни спорови.

Член 6

Работниците и службениците и други социјално осигурени лица го остваруваат правото на додаток на деца кај околинските заводи за социјално осигурување. Во постапката за остварување правото на додаток на деца учествуваат и стопанските и други организации како и установите.

Остварувањето на правото на додаток на деца за другите лица кои според оваа уредба имаат право на додаток, доколку не е пропишано со оваа уредба, се определува со одделни прописи.

Член 7

Финансиските средства за додатокот на деца на работниците и службениците и на другите социјално осигурени лица се обезбедуваат со фондовите за долгорочни осигурувања кај републичките заводи за социјално осигурување.

Финансиските средства за додатокот на деца на другите лица, кои според оваа уредба имаат право на додаток, се обезбедуваат со сојузниот буџет.

II. КОРИСНИЦИТЕ НА ДОДАТОКОТ И ДЕЦАТА ЗА КОИ ПРИПАЌА ДОДАТОК

1. Корисниците на додатокот

Член 8

Право на додаток на деца под условите определени со оваа уредба имаат:

1) работниците и службениците запослени на територијата на Југославија;

2) лицата што се занимаваат со самостојна професионална дејност, а кои се социјално осигурени врз основа на одделни прописи или договори, ако со односните прописи и договори е предвидено и правото на додаток на деца;

3) уживателите на лични пензии и децата што се уживатели на фамилијарни пензии, како и уживателите на инвалиднини, кои со правото на пензија односно инвалиднина се здобиле врз основа на општото задолжително социјално осигурување или врз основа на одделни прописи односно договори од точ. 2 од овој став.

Како работници во смисла на точ. 1 од претходниот став се сметаат и членовите на занаетчиските задруги, како и членовите на рибарските задруги на кои работата на рибарење во задругата им е единствено или главно занимање и кои според тој основ имаат право на социјално осигурување.

Како уживатели на пензии во смисла на точ. 3 од претходниот став се сметаат и уживателите на помошти место пензии определени порано од страна на президиумите на народните собранија.

Член 9

Право на додаток на деца под условите определени во оваа уредба имаат и воените лица во активна служба на Вооружените сили на ФНРЈ, кои се воени осигуреници во смисла на прописите за социјалното осигурување на воените лица.

Член 10

Со работниците и службениците се изедначени и имаат право на додаток на деца:

1) членовите на претставничките тела на органите на власта кои примаат постојана награда за својата работа;

2) избраните лица на постојани должности со постојана награда во општествените организации, стручните здруженија и коморите, ако тоа им е единствено или главно занимање.

Член 11

Работниците и службениците кои до престанокот на работниот однос го наполниле работниот стаж предвиден со оваа уредба, имаат право на додаток на деца и кога времено се наоѓаат во работниот однос, и тоа:

1) за време додека уживаат материјално обезбедување според прописите за материјалното обезбедување на работниците и службениците кои времено се наоѓаат во работниот однос;

2) за време служењето на задолжителниот воен срок во постојаниот кадар на Југословенската народна армија, ако работниот однос престанал поради стапување во постојаниот кадар;

3) за време додека се наоѓаат на редовно школување, на кое непосредно од работниот однос се упатени од страна на државниот орган односно установа, стопанската или општествената организација.

Член 12

Корисниците на додатокот го задржуваат правото на додаток на деца според оваа уредба и за време додека времено се наоѓаат во странство каде што се упатени од страна на државниот орган односно установа, стопанската или општествената организација заради извршување определена работа или заради стручно усовршување.

Југословенските државјани кои се на работа во странство, а се наоѓаат во служба на југословенските државни органи, установите и стопанските организации или во друга служба според овластение дадено врз основа на одделни прописи, имаат право на додаток на деца според оваа уредба за децата што живеат на територијата на Југославија. За децата што живеат во странство овие лица го остваруваат правото на додаток според одделните прописи за фамилијарните додатоци на лицата на служба во странство.

Странски државјани запослени на територијата на Југославија кои се осигурени според југословенските прописи за социјално осигурување, имаат право на додаток според оваа уредба за децата кои со нив живеат на територијата на Југославија.

Член 13

На воените инвалиди од војните, на мирнодопските воени инвалиди и на другите инвалиди кои според прописите за инвалидските принадлежности имаат право на додаток на деца, им припаѓа тој додаток под истите услови како и на другите корисници според оваа уредба.

2. Децата за кои припаѓа додаток**Член 14**

Додатокот на деца припаѓа за сите деца кои корисникот фактично ги издржува, и тоа за: децата родени во бракот или во бракот, усвоените деца и пасторчињата, како и за внуцињата и другите деца без родители земено на издршка.

За внуцињата и децата земено на издршка припаѓа додаток и кога имаат родители, ако родителите им се полно и трајно неспособни за стопанисување, или ако родителите им се наоѓаат на издржување казна, или ако на родителите им е

одземено родителското право, или ако родителите ја напуштиле земјата односно ако им е непознато престојувалиштето, а ни родителите ни децата немаат имот нити приходи од кои децата би можеле да се издржуваат.

Член 15

Додаток на деца припаѓа редовно до навршената петнаесетта година возраст на детето, а преку тоа само за децата на школување и за децата трајно неспособни за работа под условите определени во оваа уредба.

Член 16

За децата што навршиле петнаесет години возраст, а се наоѓаат на редовно задолжително осумгодишно школување, припаѓа додаток на деца до завршетокот на тоа школување, но најдоцна до крајот на календарската година во која детето навршило петнаесет години возраст.

По исклучок, за децата што се наоѓаат на задолжително осумгодишно школување, а не можеле на време да го завршат тоа школување, припаѓа додаток и по истекот на календарската година во која детето навршило петнаесет години возраст, и тоа:

1) за децата на паднатите борци, за децата на жртвите на фашистичкиот терор и за децата што се жртви на фашистичкиот терор — до завршетокот на школувањето;

2) за децата на југословенски државјани кои со родителите престојувале во странство повеќе од една година — до завршетокот на школувањето, но најдоцна до крајот на календарската година во која детето навршува осумнаесет години возраст.

Член 17

За децата што се наоѓаат на школување во средни и средни стручни училишта припаѓа додатокот до крајот на пропишаното редовно школување, а најдоцна до крајот на календарската година во која детето навршува деветнаесет години возраст.

Додатокот на деца припаѓа и по истекот на календарската година во која детето навршува деветнаесет години возраст:

1) за децата што се наоѓаат на школување во средни и средни стручни училишта во кои можеле да се запишат само со определените години возраст или со определената средна школска спрема, а во кои редовното школување трае повеќе од две години;

2) за децата што се наоѓаат на школување во средни и средни стручни училишта, а кои не можеле на време да го завршат задолжителното осумгодишно школување (чл. 16 ст. 2).

За децата од ст. 2 од свој член припаѓа додаток додека се на школување вкупно најмногу за онолку време колку што трае пропишаното редовно школување во односните средни училишта.

Член 18

За децата — ученици во стопанството и ученици на стручни училишта со практична обука припаѓа додатокот на деца до крајот на редовното учење во стопанството односно до завршетокот на стручното школување, а најдоцна до крајот на календарската година во која детето навршува деветнаесет години возраст.

За учениците во стопанството припаѓа додатокот и во случајот кога не посетуваат стручно училиште затоа што во местото на учењето не постои такво училиште, или затоа што имаат школска спрема поради која се ослободени од посетување стручно училиште.

За учениците во стопанството кои не се во можност да се запишат во стручно училиште затоа што договорот за учење е склучен по почетокот на училишната година, припаѓа додаток на деца до истекот на таа училишна година.

За учениците во стопанството на кои без нивна вина им престане ученичкиот однос во текот на училишната година, припаѓа додатокот на деца до истекот на таа училишна година, ако во срок од еден месец по престанокот на ученичкиот однос му се пријавиле на надлежниот орган на службата за посредување на трудот со цел за склучување нов договор за учење.

Член 19

За децата што се наоѓаат на школување на факултети или виши училишта односно академии, припаѓа додатокот до крајот на пропишаното редовно школување, а најмногу за онолку време по истекот на календарската година во која детето навршило деветнаесет години возраст колку со статутот на поодделни факултети или виши училишта односно академии е предвидено за редовното траење на школувањето.

Додатокот на деца од претходниот став припаѓа под услов децата редовно да ги полагаат испитите и редовно да ги запишуваат семестрите според статутот на факултетот односно на вишото училиште или академијата.

За студентите кои не можат да запишат нареден семестар затоа што не ги положили сите испити предвидени со статутот, не се исплатува додатокот на деца додека не ги положат пропишаните испити. Полагањето на испитите и запишувањето на семестарот се докажува за секој семестар со потврда од факултетот односно од вишото училиште или академијата.

Член 20

За студентите кои најдоцна по истекот на две години на студиите преминат на друг факултет или више училиште односно академија, припаѓа додатокот на деца под условите од чл. 19 од оваа уредба до завршетокот на редовното школување на новиот факултет односно вишото училиште или академијата.

Додатокот на деца припаѓа и за студентите кои во текот на втората година на студиите или подоцна преминат на друг факултет односно више училиште или академија, ако поради таа промена не губат повеќе од една година од вкупното време на редовното школување.

За децата кои по завршеното школување на еден факултет или више училиште односно академија ќе се запишат на некој друг факултет или више училиште односно академија, не припаѓа додаток на деца за време на тоа ново школување.

Одредбите од претходниот став важат и за децата кои во текот на редовното школување го променат видот на студиите (отсекот, групата), или кои по завршетокот на еден вид студии започнат нов вид студии на ист факултет или више училиште односно академија.

Член 21

За учениците кои се отстранети од училиште поради лошо учење или поведение, како и за учениците кои се одбиени на три месеци од полагање мала или голема матура во средни училишта или завршни испити во средни стручни или средни уметнички училишта, се продолжува исплатата на додатокот до истекот на односната училишна година.

За учениците што се одбиени на една година од полагање голема матура во средни училишта или од завршен испит во средни стручни или средни уметнички училишта, престанува исплатата на додатокот, без оглед дали незадоволително и натаму го посетуваат училиштето.

Член 22

За децата на редовно школување се продолжува исплатата на додатокот и за време на училишниот распуст.

За апсолвентите на факултети, виши училишта или академии кои не навршиле определени години возраст во смисла на чл. 19 ст. 1 од оваа уредба се продолжува исплатата на додатокот на деца за определеното време по истекот на завршниот семестар, според одделните прописи што ги донесува Сојузниот извршен совет.

Член 23

Додатокот на деца припаѓа и за време додека детето поради болест е спречено да го посетува редовно училиштето, односно да ги полага редовно испитите и запишува семестрите.

За децата кои по престанокот на болувањето го продолжат редовното школување, но кои поради подолго болување не се во можност школувањето во редовниот срок да го завршат, се продолжува исплатата на додатокот на деца и преку годините до кои припаѓа додатокот во случај на школување во односните училишта, и тоа за онолку време колку детето изгубило од редовното школување поради одобреното болување.

Член 24

За децата што ќе станат на полно и трајно или подолго од една година неспособни за работа пред навршената петнаесетта година возраст, или за време на редовното школување, се продолжува исплатата на додатокот за сето време на траењето на оваа неспособност.

Член 25

За децата кои заради воспитување и школување се сместени во установите во кои имаат на полно бесплатна издршка, не се исплатува додатокот на деца се додека се наоѓаат во овие установи.

Член 26

Со стапувањето на детето во брак престанува, по правило, правото на додаток за тоа дете.

По исклучок правото на додаток не престанува ако детето и по стапувањето во брак остане во заедница со родителите и на нивна издршка, затоа што неговиот брачен другар се наоѓа на задолжителна воена служба или на редовно школување, или е трајно неспособен за работа па не е во можност да го издржува.

III. ЗДОВИВАЊЕ, ОПРЕДЕЛУВАЊЕ И ИСПЛАТА НА ДОДАТОКОТ НА ДЕЦА

1. Здобивање со право на додаток

Член 27

Работниците и службениците кои по завршеното стручно оспособување односно по завршеното школување во нижи или средни стручни училишта, факултети, виши училишта или академии ќе стапат во работен однос, се здобиваат со право на додаток на деца од денот на стапувањето на работа.

Другите работници и службеници се здобиваат со право на додаток на деца кога во запослувањето со полно редовно работно време ќе навршат работен стаж од најмалку 12 месеци непрекинато запослување или 20 месеци вкупно запослување за последните две години.

Работничките и службеничките — мајки кои самите ги издржуваат своите деца се здобиваат со право на додаток на деца од денот на стапувањето на работа, без оглед на должината на претходниот работен стаж.

Член 28

Во работен стаж за здобивање со право на додаток на деца се смета времето поминато во работен однос, времето по престанокот на работниот однос за кое припаѓа надоместок место плата поради времената неспособност или спреченост за работа, вре-

мето кое според прописите за материјалното обезбедување на работниците и службениците што времено се наоѓаат во работен однос се смета во работен стаж, времето поминато на неплатено отсуство и друго време кое според прописите за пензионото осигурување се смета во работен стаж за здобивање со право на пензија.

Член 29

Кога работникот или службеникот се наоѓа на отслужување воениот срок во постојаниот кадар на Југословенската народна армија, а неговиот брачен другар ќе стапи во работен однос или ќе се пријави на органот на службата за посредување на трудот заради запослување, му се засметува на брачниот другар во работен стаж за здобивање со право на додаток за деца и времето на запослувањето на работникот и службеникот до стапувањето на таа воена служба, ако до стапувањето на брачниот другар во работен однос, односно до пријавата за запослување не поминале повеќе од два месеци.

Исто така, кога ќе се пријави заради запослување или ќе стапи во работен однос брачниот другар на работникот или службеникот кој станал трајно неспособен за работа пред да се здобил со право на инвалидска пензија односно инвалиднина, или умрел пред да го наврши пропишаниот работен стаж за фамилијарна пензија, му се засметува на брачниот другар во работен стаж за здобивање со право на додаток на деца и времето на запослувањето на работникот и службеникот, ако од настапувањето на инвалидност или смртта на работникот односно службеникот до стапувањето на брачниот другар во работен однос, односно до пријавата за запослување не изминале повеќе од два месеци.

Член 30

Кога работникот или службеникот се наоѓа на издржување казна, а неговиот брачен другар ќе стапи во работен однос во срок од два месеци по заминувањето на работникот или службеникот на издржување на казната, му се засметува на брачниот другар во работен стаж за здобивање со право на додаток на деца и времето на запослувањето на работникот или службеникот пред почетокот на издржувањето на казната.

Работникот или службеникот кој во срок од 30 дена по издржаната казна ќе му се пријави на органот на службата за посредување на трудот заради запослување или во овој срок ќе се запосли, го продолжува својот поранешен стаж ако неговиот брачен другар, за времето додека тој се наоѓал на издржување на казната, стапил во работен однос и врз основа на неговиот поранешен работен стаж го остварил правото на додаток на деца, или ако брачниот другар не стапил во работен однос затоа што бил неспособен за работа.

Член 31

Се смета дека работниот стаж за здобивање со право на додаток на деца не е прекинат во случај на премин од еден работен однос во друг, ако до новото запослување не изминало повеќе од 30 дена, односно ако работникот и службеникот во тој срок се пријавил заради запослување на надлежниот орган на службата за посредување на трудот.

Ако работниот однос престанал поради отслужување на воената обврска во постојаниот кадар на Југословенската народна армија, или поради започнување или продолжување редовното школување, поради инвалидност или долготрајно болување, при повторното стапување во работен однос се засметува поранешниот работен стаж како и да немало прекин, ако до повторното стапување во работен однос ќе дојде во срок од два месеци, или ако пријавата заради запослување ќе му биде поднесена на органот на службата за посредување на трудот во срок од 30 дена по престанокот на овие околности.

Член 32

Корисниците на додаток што имаат доход од селско стопанство и други приходи подложни на данок се здобиваат со правото на додаток на деца:

1) ако вкупниот износ на основниот данок на доход од селското стопанство не преминува 380 динари годишно по член на домаќинство, или

2) ако другите на данок подложни приходи не преминуваат 1.000 динари месечно по член на домаќинство; или

3) ако приходите од земјиштето земето во закуп или во напoлища не преминуваат 2.200 динари месечно по член на домаќинство.

Член 33

Работниците и службениците и со нив изедначените корисници од чл. 9 и чл. 10 точ. 2 од оваа уредба, освен оние од чл. 27 ст. 1 од оваа уредба, се здобиваат со правото на додаток на деца кога се исполнети условите за работниот стаж и имотната состојба определени со оваа уредба.

Другите корисници се здобиваат со правото на додаток на деца кога ќе се здобијат со својство кое им дава право на додаток, а е исполнет условот за имотната состојба според оваа уредба.

Додатокот на деца им припаѓа:

1) на работниците чија плата не е определена во постојанен месечен износ — од денот на здобивањето со правото на додаток во смисла на ст. 1 од овој член;

2) на работниците и службениците чија плата е определена во постојанен месечен износ, како и на корисниците од чл. 9 и чл. 10 точ. 2 од оваа уредба — од првиот ден на наредниот месец по здобивањето со правото на додаток (ст. 1), а ако со правото се здобиле првиот ден во месецот — од денот на здобивањето со правото;

3) на другите корисници на додаток — од првиот ден на наредниот месец по здобивањето со правото на додаток во смисла на ст. 2 од овој член.

Одредбите од претходниот став важат и за случај на определување нов додаток во врска со промената на бројот на децата за кои припаѓа додаток.

Правото на додаток трае за сето време додека се исполнети условите пропишани за здобивање со правото на додаток во смисла на ст. 1 и 2 од овој член.

2. Определување на додатокот

Член 34

Височината на додатокот на деца се определува според вкупниот износ на основниот данок на доход од селско стопанство и според вкупниот износ на другите на данок подложни приходи од домаќинство.

При утврдување вкупниот износ на данокот и приходот во смисла на претходниот став, се зема вкупниот данок односно на данок подложните приходи без намалувањето што произлегува од времените даночни ослободувања и олесненија (даночен цензус).

Заради определување височината на додатокот корисниците се разврстуваат, според даночниот цензус кој отпаѓа на член на домаќинство на корисникот, во пет групи, така што од додатокот определен според бројот на децата на корисниците им припаѓа:

- 1) во I група 100%,
- 2) во II група 85%,
- 3) во III група 65%,
- 4) во IV група 45%,
- 5) во V група 25%.

Член 35

Износот на додатокот на деца што на корисникот му припаѓа според бројот на децата и групата во која е разврстан според имотната состојба (чл. 34) се утврдува според следната скала:

Ако даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство изнесува до 100 динари годишно по член на домаќинство,

или
ако приходот од сопствена зграда изнесува повеќе од 150 до 250 динари годишно по член на домаќинство,

Ако домаќинството нема доход од селско стопанство,

или
ако приходот од сопствена зграда изнесува до 150 динари месечно по член на домаќинство,

или
ако приходот од земјиштето земено во закуп или во наполица изнесува повеќе од 500 динари месечно по член на домаќинство

Според бројот на децата за кои припада додаток

Ако даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство изнесува повеќе од 100 до 180 динари годишно по член на домаќинство,

или
ако другите приходи изнесуваат повеќе од 250 до 500 динари месечно по член на домаќинство,

или
ако приходот од земјиштето земено во закуп или во наполица изнесува повеќе од 750 до 1.000 динари месечно по член на домаќинство

Ако даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство изнесува повеќе од 180 до 280 динари годишно по член на домаќинство,

или
ако другите приходи изнесуваат повеќе од 500 до 750 динари месечно по член на домаќинство,

или
ако приходот од земјиштето земено во закуп или во наполица изнесува повеќе од 1.000 до 1.500 динари месечно по член на домаќинство

Ако даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство изнесува повеќе од 280 до 380 динари годишно по член на домаќинство,

или
ако другите приходи изнесуваат повеќе од 750 до 1.000 динари месечно по член на домаќинство,

или
ако приходот од земјиштето земено во закуп или во наполица изнесува повеќе од 1.500 до 2.200 динари месечно по член на домаќинство

ДОДАТОКОТ ИЗНЕСУВА МЕСЕЧНО ДИНАРИ

	во I група	во II група	во III група	во IV група	во V група
за 1 дете	3.000	2.550	1.950	1.350	750
за 2 деца	5.500	4.675	3.575	2.475	1.375
за 3 деца	7.500	6.375	4.875	3.375	1.827
за 4 деца	9.000	7.650	5.850	4.050	2.250
за 5 деца	10.000	8.500	6.500	4.500	2.500

За секое понатамошно дете вкупниот износ на додатокот се наголемува за 10% од вкупниот износ на додатокот за пет деца.

Додатокот на деца утврден според скалата од ст. 1 од овој член се наголемува за износите што се определени како наголемување на додатокот за секое дете според Уредбата за наголемување на платите, на наградите на учениците во стопанството, на инвалидските принадлежности, на пензиите, на инвалидизациите и на додатокот на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/55).

Член 36

На лицата зачленети во земјоделските задруги со кои управуваат само задругарите што во задругите работат (селански работни задруги), правото на додаток на деца и височината на додатокот им се определува според даночниот цензус на основниот данок на доход од селско стопанство што на поодделно домаќинство е обложен на приходи од окупирањата, наголемен за износот на данокот на доход што по нормата од 3% би се плаќал на остварените приходи од рента односно од интерес на проценетата вредност на имотот внесен во задругата.

При утврдување приходот на корисникот кој го користи земјиштето земено во закуп или во наполица се зема:

1) како приход од земјиштето земено во закуп — разликата помеѓу катастарскиот приход утврден за парцелите земени во закуп и договорениот закупен износ;

2) како приход од земјиштето земено во наполица — половината од утврдениот катастарски приход од парцелата земена во наполица.

На корисниците на додатокот на деца што имаат приходи од разни извори (од селскостопанскиот имот, од сопствена зграда, од земјиште земено во закуп или во наполица, од вршење приватна професионална дејност), правото на додаток на деца и височината на додатокот се определува според вкупниот приход, како сите приходи да произлегуваат од оној извор од кој корисникот има најголеми приходи, ако корисникот поради даночниот цензус на основниот данок на доход од селско стопанство кој преминува 380 динари годишно по член на домаќинство не е исклучен од правото на додаток.

Член 37

Вкупниот даночен цензус на основниот данок од селското стопанство и на вкупните други приходи од домаќинството на корисникот на додатокот на деца го счинуваат: приходите на корисникот, на членовите на неговата потесна фамилија (брачниот другар, децата што е должен да ги издржува, внуцињата за кои го остварува додатокот на деца), како и на родителите кои со него живеат во заедница и кои тој ги издржува.

Делот на даночниот цензус на основниот данок на доход од селско стопанство, односно делот на другите приходи што отпаѓа на член на домаќинство во смисла на чл. 35 од оваа уредба се утврдува така што вкупниот даночен цензус на основниот данок од селското стопанство, односно вкупниот износ на другите приходи, ќе се подели на корисникот и на членовите на потесната фамилија што тој ги издржува. Ако на селскостопанскиот имот живеат и полнолетни деца кои се издржуваат исклучиво од приходите од имотот, во бројот на членовите на домаќинството се засметуваат и овие полнолетни деца.

Кога корисникот на додатокот на деца или членовите на неговата потесна фамилија живеат на селскостопанскиот имот со фамилијата на роднини (браќа и сестри, родители, свекор и свекрва, тест и тешта, дедо и баба) кои се даночни обврзници на тој имот, ќе се земе сразмерен дел од даночниот цензус на основниот данок на доход од селско стопанство на тој имот кој отпаѓа на корисникот заедно со неговата потесна фамилија. Сразмерниот дел од даночниот цензус на корисникот се утврдува така, што целокупниот даночен цензус се дели на онолку делови колку има полнолетни роднини

поставени на законско наследување, заедно со сопственикот на имотот, при што на секој ваков роднина заедно со неговата потесна фамилија отпаѓа по еден дел.

Член 38

При утврдување вкупните приходи на домаќинството на корисникот на додатокот на деца се зема во предвид и делот на даночниот цензус на основниот данок на доход од сопственичкиот дел на селскостопанскиот имот, односно од сопственичкиот дел на нерасправената оставинска маса кој според наследното право му припаѓа на тоа лице, без оглед дали корисникот живее на тој имот и без оглед дали го користи сопственичкиот односно сопственичкиот дел, како и делот на приходите од сопственичкиот односно сопственичкиот дел од друг имот.

Член 39

Даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство се утврдува врз основа на вкупните приходи од селското стопанство за текушната година, односно врз основа на други приходи подложни на данок кои служеле за облог со данок за изминатата година.

Сојузниот извршен совет определува со одделен пропис за кое време во текушната година додатокот на деца може да се определува врз основа на даночниот цензус на доход од селското стопанство од изминатата година.

Член 40

Кога ќе отпаднаат фактите или ќе се изменат околностите на имотната состојба што го исклучуваат правото на додаток на деца или поради кои на корисникот му припаѓал намален износ на додатокот во смисла на оваа уредба, што мора да биде утврдено со акт од надлежниот државен орган, корисникот се здобива со правото на додаток или му се наголемува износот на додатокот, и тоа:

1) во случај на отуѓување (продажба, замена, подарок) на имотот или на делот од имотот — по истекот на шест месеци од денот на запишувањето на станатата промена во земјишните книги;

2) во случај на неприфаќање наследството односно наследниот дел од имотот — од денот на смртта на оставителот;

3) во случај на предавање имотот на земјишниот фонд, селаноката работна задруга или државното селскостопанско добро, како и во случај на отстапување имотот на бесплатна обработка на земјоделската задруга — од првиот ден на наредниот месец по извршеното предавање имотот на задругата или доброто, односно по отстапувањето на имотот на обработка на задругата;

4) во случај на престанок на закупот или наполицата — по истекот на шест месеци од поднесувањето на пријавата за раскилот на договорот за закупот или наполицата;

5) во случај на експропријација на имотот од првиот ден на наредниот месец по преземањето на имотот од страна на оној во чија корист е извршена експропријацијата;

6) во случај на напуштање на домаќинството на роднината кој е сопственик на селскостопанскиот имот (член 37 ст. 3) — од првиот ден на наредниот месец по напуштањето на домаќинството на сопственикот на имотот;

7) во случај на престанок на вршење приватна професионална дејност — од првиот ден на наредниот месец по извршената одјава на дуќанот односно дејноста.

Кога имотната состојба на корисникот на додатокот на деца ќе се промени во текот на уживањето на правото (корисникот ќе се здобие со селскостопански имот, ќе земе во закуп или во наполица селскостопански имот, ќе почне да врши — тој или некој друг член од домаќинството — приватна професионална дејност), промената на имотната состојба дејствува од првиот ден на наредниот месец.

На корисниците на додатокот на деца на кои поради реорганизација на селанските работни задруги или поради истапување од задругата им е вра-

тен имотот порано внесен во задругата, или на кои им е наголемена окупијата се продолжува исплатата на додатокот на деца според порано определената група (чл. 34 ст. 3) сè до денот кога тие ќе бидат во можност да ги соберат плодовите од тој имот, што го утврдува народниот одбор на надлежната општина.

3. Исплата на додатокот

Член 41

На корисниците на кои платата им е определена во постојанен месечен износ, како и на уживателите на пензии и инвалиднини, додатокот на деца се исплатува во определени месечни износи заедно со платата односно со пензијата или инвалиднината.

На корисниците на кои платата не им е определена во постојанен месечен износ, додатокот на деца им се пресметува со соодветните дневни износи и им се исплатува за определениот исплатен период заедно со платата. Вкупниот износ на вака пресметаниот додаток за исплатниот период од еден месец не може да го премине определениот месечен износ на додатокот според чл. 35 од оваа уредба.

Дневниот износ на додатокот на деца се утврдува на тој начин што месечниот износ на додатокот ќе се подели со бројот дваесет и шест и добиениот износ ќе се заокружи на цели динари, така што износите до 50 пари не се земаат во предвид, а износите преку 50 пари се сметаат како цели динари.

Член 42

Додатокот на деца се пресметува и им се исплатува на корисниците — на работниците и службениците за сите денови поминати на работа со полно редовно работно време, како и за другите денови за кои припаѓа полн или деломичен надоместок наместо плата според одделните прописи.

Член 43

На корисниците на додатокот за кои не се води евиденција за деновите поминати на работа и за работното време, како и на корисниците на кои заработката за извршената работа им се пресметува по ефект, додатокот на деца им се пресметува за бројот на деновите што и одговара на остварената заработка во поделен исплатен период, земајќи ги како редовна плата минималните односно паушалните основи што се определуваат со одделните прописи за поделни категории корисници.

Член 44

Ако двата брачни другари имаат право на додаток на деца, брачните другари можат да се сподатат кому од нив додатокот ќе се исплатува.

Ако двата брачни другари имаат право на додаток на деца, а еден од нив или двата имаат деца кои не се заеднички, секој родител може самостојно да го остварува правото на додаток за своите деца што не се заеднички.

Ако брачните другари кои имаат право на додаток на деца живеат одвоено, секому од нив му припаѓа додаток за сите деца што се наоѓаат кај него на издршка.

Во случај на одвоен живот на родителите, додатокот на деца му се исплатува на родителот кај кого детето се наоѓа на издршка, без оглед дали тој родител има право на додаток во смисла на одредбите од оваа уредба и дали другиот родител, кој има право на додаток, е обврзан на плаќање издршка за тоа дете.

Член 45

Ако се утврди дека родителот или старателот додатокот на деца не го употребува за издршка, издигање и воспитување на децата, надлежниот старателски орган може да определи исплатата на додатокот да не се врши на тој родител односно старател туку на друг родител или друг старател што ќе биде определен.

Ако старателскиот орган утврди дека двата родители додатокот на деца го употребуваат за други цели, а да го запустиле издржувањето, издигањето

и воспитувањето на децата, должен е да преземе потребни мерки за заштита интересите на децата во смисла на прописите за односите на родителите и децата и на прописите за старателството.

Одлуката исплатата на додатокот да се пренесе на друг родител односно старател ја донесува надлежниот старателски орган на предлог од одделна комисија што народниот одбор на надлежната општина ја формира од претставници на општествените организации кои се грижат за децата и младината.

Оваа комисија присобира податоци за случаите на неправилна употреба на додатокот на деца, му става образложени предлози на старателскиот орган откако ќе го расправи секој одделен случај, и го следи извршувањето на донесените одлуки.

IV. ОСТВАРУВАЊЕ ПРАВОТО НА ДОДАТОК

Член 46

Лицето кому му припаѓа правото на додаток на деца го остварува тоа право со поднесување барање и пропишани докази за постоењето на правото на додаток.

Правото на додаток на деца може да се оствари најмногу за три месеци одназад, сметајќи од почетокот на оној месец во кој е поднесено барањето.

Член 47

Работниците и службениците и со нив издначените лица (чл. 8, 10 и 11) му ги поднесуваат барањата за признавање правото на додатокот на деца на надлежниот околински завод за социјално осигурување, односно на филијалата на заводот ако таа е овластена да решава по тие барања.

Барањата за остварување правото на додатокот на деца можат да се поднесуваат и преку стопанска или друга организација или установа кај која корисникот на додатокот е на работа. Во овие случаи организацијата односно установата е должна барањето, заедно со потребните докази за правото и со податоците за корисникот на додатокот, да му го достави на надлежниот завод заради донесување решение.

Решението за правото на додаток на деца го донесува директорот на заводот односно управникот на филијалата врз основа на предлогот од стручна комисија што ја именува извршниот одбор на заводот од редот на стручните службеници.

Исплатите според донесените решенија ги врши заводот односно филијалата непосредно или преку стопанска или друга организација односно установа кај која корисникот е на работа, со редовната месечна пресметка.

Член 48

По барањата за признавање правото на додаток на деца на лицата во активна служба на Вооружените сили на ФНРЈ (воени осигуреници) решаваат согласно со одредбите од оваа уредба старешините на надлежните воени организациони единици според постапката што ја пропишува државниот секретар за работи на народната одбрана.

За правото на додаток на деца на уживателите на лична и фамилијарна инвалиднина според прописите за воени инвалиди од војните и за мирнодопските воени инвалиди решаваат, согласно со одредбите од оваа уредба, комисиите за инвалидски додатоци надлежни според прописите за инвалидските припадничности.

Член 49

За донесување решенија за правото на додаток на деца на работниците и службениците и со нив издначените лица надлежен е заводот на чие подрачје се наоѓа седиштето на обврзникот на придонесот кај кого корисникот на додатокот е на работа односно кај кого последен пат бил запослен.

За уживателите на пензии и инвалидни спорец прописите за социјалното осигурување, решенијата за правото на додаток на деца ги донесува заводот за социјално осигурување кој го донел решението за правото на пензија односно инвалиднина.

За лицата што времено се наоѓаат во работниот однос, решението за правото на додаток на деца го донесува заводот на чие подрачје се наоѓа органот на службата за посредување на трудот кој ја врши исплатата на материјалното обезбедување за време на времената неспособност.

Член 50

По барањето за остварување правото на додаток на деца надлежниот орган е должен да поведе постапка и донесе решение.

Ако подносителот на барањето не ги поднесе кон барањето сите пропишани докази, надлежниот орган ќе го повика подносителот во рок од 15 дена од денот на вработувањето на поканата да ги поднесе потребните докази, а по истекот на тој рок ќе донесе решение врз основа на доказите со кои располага.

Член 51

Кога решението за правото на додаток го донесува филијалата, против тоа решение може да се поднесе приговор до околинскиот завод за социјално осигурување, во рок од 8 дена од денот на приемот на решението. Решението донесено по приговорот има значење на првостепено решение против кое може да се изјави жалба.

Против решението на околинскиот завод за социјално осигурување корисникот може да изјави жалба до републичкиот завод за социјално осигурување во рок од 15 дена од денот на приемот на решението. Жалбата се поднесува преку заводот кој го донел решението што се побива со жалбата.

Покрај корисникот жалба може да поднесе и синдикалната организација на која корисникот и' припаѓа, како и стопанската или друга организација, државниот орган или установа кај која корисникот е на работа.

Против решението на републичкиот завод за социјално осигурување донесено во втор степен, може да се започне управен спор.

Во решението со кое се признава односно определува или ускратува правото на додаток на деца, заводот односно филијалата е должна корисникот да го поучи за правото на жалба односно за правото на започнување управен спор.

Член 52

Правото на додаток на деца утврдено со решението од надлежниот орган може да се укине или измени само со ново решение донесено врз основа на утврдените нови околности и факти што влијаат на тоа право, или со решение од надлежниот повисок орган.

Исплатата на додатокот според донесеното решение не може да се обустави без донесено ново решение со кое се определува, менува или укинува правото на додаток.

Член 53

Околинскиот завод за социјално осигурување задолжително врши, по службена должност, оценка на законитоста на сите правосилни решенија за правото на додаток на деца што ги донесуваат филијалите овластени за донесување на овие решенија.

Решенијата за правото на додаток што ги донесуваат филијалите се извршни и пред оваа оценка на законитоста.

При вршење оценката на законитоста околинскиот завод за социјално осигурување незаконитото решение ќе го поништи и на надлежната филијала ќе и' даде упатство за донесување правилно решение, а може незаконитото решение и да го укине или измени и самиот да донесе првостепено решение.

Член 54

Корисникот на додатокот е должен на органот надлежен за донесување решенија да му ја пријави секоја промена која повлекува губење правото на додаток или измена на износот на определениот додаток, и тоа во рок од 15 дена од денот на настанатата промена.

Член 55

Во постапката за донесување решенија за правото на додаток на деца сообразно ќе се применуваат правилата на општата управна постапка.

Член 56

Поднесените барања и доказните средства, решенијата, одлуките, жалбите и другите акти во постапката за остварување правото на додаток на деца според одредбите од оваа уредба, ослободени се од плаќање такса.

V. НАДОМЕСТОК НА ШТЕТАТА И КАЗНИ

Член 57

Корисникот на додатокот на деца е должен да ја надомести сета штета што ќе настане поради неправилната исплата на додатокот:

1) ако му поднесе неточни податоци на органот надлежен за донесување решенија за додатокот на деца, па овој врз основа на тие неточни податоци неправилно го утврди или определи правото на додаток;

2) ако не ја пријави секоја промена што повлекува губење правото на додаток (на пример: промена во имотната состојба, во бројот на членовите на домаќинството, во школувањето на децата и сл.) во рок од 15 дена од денот на настанатата промена;

3) ако исплатата на додатокот е погрешно вршена во износ поголем од износот определен во решението со кое правото на додаток е утврдено.

Барањата за надоместок на штетата од корисникот во случаите од претходниот став се остваруваат пред редовниот суд.

Член 58

Заводот за социјално осигурување според општите начела за надоместокот на штетата одговара за штетата причинета на корисникот на додатокот.

Член 59

Ќе се казни за прекршок со парична казна до 20.000 динари корисникот на додатокот:

1) ако не ја пријави во пропишаниот срок промената во имотната состојба во домаќинството, во бројот на членовите на фамилијата, во редовното школување на децата, во издршката на децата, како и секоја друга промена што влијае врз правото на додаток или врз износот на додатокот;

2) ако го остварува правото на додаток врз основа на неточните или непотполни податоци дадени на органот надлежен за решавање за правото на додаток на деца.

Надоместокот на сторената штета (чл. 57) не го исклучува казнувањето за прекршок според претходниот став.

Член 60

Одговорните службеници на заводот за социјално осигурување, како и другите одговорни службеници кои ќе овозможат користење на додаток на деца на лице кому тоа право не му припаѓа, или кои спротивно на одредбите од оваа уредба намерно му ги ускратат или ограничат на корисникот правата што му припаѓаат, одговараат според прописите за дисциплинската и материјалната одговорност на државните службеници, односно и кривично — ако нивното дејство претставува кривично дело.

VI. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 61

Корисниците на додатокот на деца кои имаат доход од селско стопанство или други приходи подложни на данок должни се на органите надлежни за донесување решенија за правото на додаток најдоцна до 30 септември 1955 година да им поднесат уверение за даночниот цензус на основниот данок на доход од селското стопанство за 1955 година односно уверение за облогот со данок на други приходи во 1954 година.

Врз основа на овие уверенија надлежните органи се должни до 31 декември 1955 година да донесат решенија за правото на додаток на деца според одредбите од оваа уредба.

Исплатата на додатокот на деца според овие решенија ќе се врши од 1 јануари 1956 година.

Член 62

При определување правото на додаток на деца на корисниците чии станбени згради се вклучени

во станбена заедница, промените во имотната состојба настанати во врска со тоа дејствуваат од денот на извршеното вклучување на поодделна зграда во станбената заедница.

За децата на школување во училиштата што го промениле траењето на школувањето или условите за запишување во училиштето, за кои според досегашните прописи не е исплатуван додатокот, ако според одредбите на оваа уредба им припаѓа додаток, ќе се определи правото на додаток од денот кога на односното училиште се извршени промените поради кои престанала исплатата на додатокот.

Решенијата по барањата од корисниците за признавање правото на додаток од ст. 1 и 2 од овој член ќе ги донесат надлежните органи по влегувањето во сила на оваа уредба, и ќе го определат односно исплатуваат додатокот до крајот на 1955 година под условите и во износите определени со досегашните прописи.

Член 63

Како уживатели на инвалиднини во смисла на оваа уредба ќе се сметаат, до донесувањето на нови прописи за инвалидското осигурување, инвалидите од III група според Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии.

Член 64

До донесувањето на нови прописи за пензионото осигурување, на децата на кои правото на фамилијарна пензија односно фамилијарна инвалиднина им престанало поради тоа што навршиле 24 години возраст а кои се наоѓаат на школување на факултети, виши училишта или академии, ќе се исплатува додатокот и по престанокот на правото на пензија односно инвалиднина, под условите од чл. 19 од оваа уредба.

Член 65

Решенијата по барањата за надоместок на штетата од корисниците, донесени во административната постапка според чл. 19 од Уредбата за додатоките на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51), остануваат во сила доколку се извршени до влегувањето во сила на оваа уредба. Во делот во кој не се извршени, овие решенија се укинуваат со тоа за неостварениот дел од надоместокот на штетата да може да се поднесе ново барање во смисла на чл. 57 од оваа уредба.

Постапките по барањата за надоместок на штетата започнати според чл. 19 од Уредбата за додатоките на деца се обуставуваат со денот на влегувањето во сила на оваа уредба со тоа барањата за надоместок на штетата да можат повторно да се поднесат во смисла на чл. 57 од оваа уредба.

Член 66

Со денот определен за почеток на применувањето на оваа уредба престануваат да важат:

1) Уредбата за додатоките на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51, 59/52 и 29/53);

2) одредбите од точ. 1, точ. 3 ст. 1, точ. 5—13, точ. 15 и 16, точ. 19 ст. 1, точ. 21—29, точ. 37—41, точ. 45 и 46, точ. 49 и 50 ст. 1, точ. 53—56, точ. 58 и 59, точ. 61—66, точ. 68, точ. 71—80, точ. 82 и 84 и точ. 85—95 од Упатството за примена на Уредбата за додатоките на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 60/52);

3) одредбите од другите прописи што се однесуваат на додатокот на деца а кои се во спротивност со одредбите од оваа уредба.

Член 67

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1956 година, доколку во оваа уредба не е определено поинаку.

Сојузен извршен совет

Р.п. бр. 329
28 јули 1955 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

403.

Врз основа на чл. 79 точ. 1 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ПРИСТАПОТ, ПЛОВИДБАТА И ПРЕСТОЈОТ НА СТРАНСКИ ЈАХТИ И СПОРТСКИ ЕДРИЛИЦИ ВО КРАЈБРЕЖНОТО МОРЕ НА ФНРЈ

Член 1

Странските јакти и спортски едрилици (во натамошниот текст: странски јакти) можат да доаѓаат во крајбрежното море на ФНРЈ и во него да пловат односно крстосуваат, како и да престојуваат и пристануваат, под условите предвидени со оваа уредба.

Како странски јакти во смисла на оваа уредба се сметаат сите јакти и спортски едрилици што како пловни објекти не мораат да бидат регистрирани во Југославија според прописите што важат.

Член 2

Странските јакти можат да пловат односно да крстосуваат по крајбрежното море на ФНРЈ и да пристануваат до брегот според итинерерот (планот на пловидбата) што го одобрува надлежниот поморски орган.

Државниот секретар за работи на народната одбрана во спогодба со сојузниот државен секретар за внатрешни работи може да ги определи деловите од крајбрежното море и морскиот брег кои не можат да бидат опфатени со итинерерот (од чл. 6 од оваа уредба), или во кои на странските јакти и други бродови им е забранета пловидба односно пристанување без одделна дозвола.

Член 3

Странски јакти можат да дојдат во крајбрежното море на ФНРЈ и во него да пловат и престојуваат само ако како јакти се редно регистрирани во некоја странска држава и ако се снабдени со редни бродски исправи, според прописите што важат во таа држава.

Лица што во Југославија доаѓаат со странска јакта, а не ја сочинуваат посадата на таа јакта, мораат да имаат редни патни исправи снабдени со влезна виза.

Лица што во Југославија доаѓаат со странска јакта како членови на нејзината посада, мораат да имаат редни исправи за поморци или исправи од претходниот став.

Член 4

Странските јакти што во смисла на чл. 1 ст. 1 од оваа уредба доаѓаат во крајбрежното море на ФНРЈ, должни се по влегувањето во крајбрежното море на ФНРЈ да му се пријават на поморскиот орган во најблиската од следните луки: Бар, Херцеговини, Дубровник, Корчула, Сплит, Задар, Ријека, Пула или Копер.

Странските јакти должни се во луката во која што ќе се пријават да се подложат на прегледот што го вршат органите од поморската, царинската и здравствената служба и органите за внатрешни работи.

Овие органи, како и органите на поморската гранична служба, можат, по потреба, да вршат преглед на странската јакта и за сето време на траењето на пловидбата и на престојот на странската јакта во крајбрежното море на ФНРЈ.

Член 5

Пријавувањето доаѓањето на странска јакта кај поморскиот орган должен е да го изврши заповедникот на странската јакта.

Заповедникот на странската јакта должен е при пријавување доаѓањето на странска јакта да му предаде на поморскиот орган кај кого пријавата се врши:

1) список на сите лица на јактата, со податоци за исправите со кои располагаат (патни исправи или исправи за поморци);

2) списокот на товарите и на сите предмети на странската јакта што не спаѓаат во нејзината редовна опрема;

3) податоци за средствата за радиосообраќај со кои странската јакта е снабдена, со соопштување

системот, фреквенцијата и дневниот распоред на намеравањот радиосообраќај како и податоци за радарските инсталации ако ги има.

Списокот од точ. 2 на претходниот став се поднесува во два примероци.

Член 6

Поморскиот орган на кого што заповедникот на странска јакта му го пријавил нејзиното доаѓање го испитува и одобрува итинерерот што ќе го предложи заповедникот на странската јакта. Предлогот на итинерерот се поднесува во два примерка, од кои еден, со клаузула за одобрување и со евентуални исправки, му се враќа на заповедникот на странската јакта. Одобрениот итинерер му служи на заповедникот на странската јакта како исправа за крстосување.

Итинерерот мора да содржи назначување правецот на пловидбата и називи на луците во кои странската јакта ќе се задржува. Пловидбата и пристанувањето покрај брегот мора да се врши според одобрениот итинерер. Измените и дополненијата на итинерерот можат да ги вршат поморските органи во луците од чл. 4 од оваа уредба, запишувајќи ги во основната исправа.

Член 7

Царинскиот орган во луката во која е извршено пријавувањето доаѓањето на странска јакта оверува еден примерок од списокот на товарите и на предметите на странската јакта што не спаѓаат во нејзината редовна опрема (чл. 5 ст. 2 под 2).

Царинскиот орган од претходниот став му издава истовремено на заповедникот на странската јакта царинско одобрение за влегување и времено престојување на јактата без плаќање давачки и полагање обезбедување за неа.

Врз основа на одобренieto од претходниот став странската јакта може да плови односно да престојува во крајбрежното море на ФНРЈ најмногу една година. По истекот на овој рок со странската јакта ќе се постапи според царинските прописи што важат за увоз на стоки.

Член 8

Странските јакти се ослободени од плаќање на лучки надоместоци.

Член 9

Пред излегувањето од крајбрежното море на ФНРЈ заповедникот на странската јакта е должен заминувањето да му го пријави на поморскиот орган во најблиската од луците приведени во чл. 4 од оваа уредба.

При пријавувањето заминувањето на странската јакта, нејзиниот заповедник е должен да му го врати итинерерот на поморскиот орган кај кого го пријавил заминувањето, како и да му го врати на царинскиот орган потврдениот примерок од списокот на товарите и предметите што не спаѓаат во редовната опрема на странската јакта (член 7 ст. 1).

Странските јакти се должни при заминување, на барање од надлежните органи, да се подложат на прегледот од чл. 4 ст. 2 од оваа уредба.

Член 10

Странските спортски едрилици што доаѓаат во крајбрежното море на ФНРЈ заради учествување во спортски натпревари, не подлежат на обврските од чл. 4 ст. 1 и чл. 5 и 6 од оваа уредба.

Едрилиците од претходниот став можат да пловат директно во луката од која почнува натпреварот.

Приредувачот на спортскиот натпревар е должен на поморскиот и царинскиот орган, како и на органот за внатрешни работи, надлежни во луката од претходниот став, да му ги пријави сите странски едрилици што се пријавиле за учествување во натпреварот. Овие пријави мораат да бидат поднесени најдоцна на три дена пред почетокот на натпреварот.

Член 11

Лица што патуваат со странски јакти подлежат на обврска за пријавување на престојот во важечките прописи во случај кога јактата ја користат за своето сместување, ако со истата пристануваат покрај делот на брегот или во луката и тука се задр-

жуваат повеќе од 24 часа.

На сите лица на странска јакта се применуваат сите царински и девизни прописи што важат.

Член 12

На странските јакти за време на престојот во крајбрежното море на ФНРЈ, освен дејствијата забранети со југословенските прописи, им се забранува и следното:

1) вршење превоз на лица и стоки со надоместок помеѓу домашните луѓи (каботаж), како и вршење превоз на лица и стоки помеѓу домашните и странски луѓи;

2) примање на јакта лица постојано населени на територијата на Југославија, во траење преку 12 часови. По исклучок, органот за внатрешни работи на народниот одбор на околицата за чие подрачје живеат или се задржуваат лица што се примаат на странската јакта, може да им одобри и подолг престој на тие лица на јактата;

3) риболов.

Одредбата од точ. 2 од претходниот став не се однесува на службениците на југословенските органи кога по службена должност престојуваат на јактата.

Член 13

Со парична казна од 10.000 динари или со казна затвор до 30 дена ќе се казни за прекршок заповедникот на странска јакта:

1) ако уплови во крајбрежното море на ФНРЈ со странска јакта која не е редно регистрирана во странската земја или која нема редни исправи;

2) ако не го изврши пријавувањето на доаѓањето, сообразно на одредбата од чл. 4 ст. 1 на оваа уредба;

3) ако се обиде да ги избегне прегледите предвидени во чл. 4 ст. 2 и чл. 9 ст. 3 од оваа уредба, или одбие странската јакта да ја подложи на тие прегледи;

4) ако одбие да даде, или ако даде неточни податоци приведени во чл. 5 ст. 2 од оваа уредба;

5) ако во текот на пловидбата се оддалечи од правецот означен во итинерерот, или ако пристане и престојува во луѓи или покрај деловите на брегот што со итинерерот не се предвидени;

6) ако пред излегувањето од крајбрежното море на ФНРЈ не го пријави заминувањето според чл. 9 од оваа уредба;

7) ако неовластено врши дејствија од чл. 12 ст. 1 од оваа уредба.

Со иста казна ќе се казни и приредувачот на спорски натпревар кој не го пријави доаѓањето на странските спортски едрици според одредбата на чл. 10 ст. 3 од оваа уредба.

За прекршокот од претходниот став спортската или друга организација која има својството на правно лице, ќе се казни со парична казна до 100.000 динари.

Во случај на неисплата на паричната казна во рокот определен во решението за прекршокот, паричната казна ќе се наплати по принуден пат.

За прекршокот од ст. 1 на овој член може да биде изречена и заштитна мерка отстранување на странска јакта од крајбрежното море на ФНРЈ.

Член 14

Сојузниот извршен совет може, кога тоа го бара државниот интерес, да им го забрани на странските јакти од една или повеќе земји пристапот, пловидбата и престојот во крајбрежното море на ФНРЈ.

Член 15

Одредбите од оваа уредба нема да се применуваат на странски јакти со кои по крајбрежното море на ФНРЈ пловат или крстосуваат шефовите на странски држави, претставниците на странски држави акредитирани во Југославија или шефовите на специјални мисии на странски држави што доаѓаат со одделна задача или во официјална посета.

Сојузниот државен секретар за внатрешни работи во спогодба со државниот секретар за надворешни работи ќе пропише специјална постапка што ќе се применува на лицата од претходниот став.

Член 16

Оваа уредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 327

16 јули 1955 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

404.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ПЛАТИТЕ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА ЖЕЛЕЗНИЧКИТЕ ТРАНСПОРТНИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Во Уредбата за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/54) се внесат измени и дополненија, така што нејзиниот пречистен текст да гласи:

УРЕДБА

за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија

Член 1

Платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија (во натамошниот текст: персоналот на претпријатијата) се определуваат според општите прописи за платите на работниците и службениците на стопанските организации доколку со оваа уредба не е поинаку определено.

Член 2

Тарифниот правилник на претпријатието го донесуваат спогодбено железничкото транспортно претпријатие, републичкиот извршен совет и синдикалниот орган што ќе го определи Централниот совет на Сојузот на синдикатите на Југославија.

Тарифниот правилник на станица, ложилница и секција за телеграфско-телефонска и сигнално-сигурносни постројки и врски (во натамошниот текст: основни единици) го донесуваат спогодбено основната единица и синдикалниот орган што ќе го определи Централниот совет на Сојузот на синдикатите на Југославија.

Член 3

За составување на тарифните правилници на претпријатијата задолжителни се основите што ги утврдуваат спогодбено управниот одбор на Генералната дирекција на Југословенските железници и Централниот одбор на синдикатите на железничарите на Југославија.

Основите за тарифните правилници на претпријатијата содржат особено:

1) единствен систем за определување тарифните ставови;

2) одредби за продолжено редовно работно време преку 208 часови месечно;

3) начела за додатоците за извршната служба, за прекувремената работа и за продолженото работно време, како и начела за надоместоците за службени патувања, за замена и испомош и за одооси живот од фамилијата.

Методот за искажување на тарифните ставови пропишани врз основа на Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) не се применува на тарифните правилници на железничките транспортни претпријатија.

Член 4

За часовите на прекувремената работа платата се пресметува според наголемениот тарифен став, и тоа:

а) со наголемување од 50%;

1) за вишокот часови преку 208 часови месечно ако се работи во турнус 12/24, сметајќи ја прекувремената работа за сите часови поминати во служба — врз база 208 часови месечно;

2) ако се работи во турнус 18/30 и 24/24 — за бројот на часовите преку 208 часови месечно, кој се добива кога часовите поминати во служба преку 208 часови месечно при турнус 18/30 ќе се поделат со 2, а при турнус 24/24 — со 5, сметајќи ја прекувремената работа на база 208 часови месечно;

3) за бројот на часовите преку 208 часови месечно, што во текот на месецот го поминал возниот и локомотивскиот персонал на возот според редот на возењето со приготвителна и завршна служба кај возот и со резерва според распоредот на службата, со тоа часовите на резервата кои преминуваат 208 часови месечно претходно да се поделат со 3, сметајќи ја прекувремената работа на база 208 часови месечно;

4) за часовите на прекувремена работа на извршниот персонал предизвикана со вонредни настани во сообраќајот (несреќи, елементарни непогоди и друго) и извршена по наредба од непосредниот стапешина;

5) за прекувремената работа на извршниот персонал што ќе ја определи директорот на претпријатието под условите што важат за работниците на стопанските организации од другите стопански гранки;

6) со наголемување од 25% — за времето поминато во служба во деновите на неделниот одмор на пруги со мал сообраќај, каде што е воведена непрекината служба а не е обезбеден неделниот ден за одмор. Според овој основ платата за прекувремената работа може да се пресмета најмногу за 8 часови за еден ден од неделниот одмор.

Вршењето на службата во турнуси од ст. 1 се определува врз основа на мерилата што ги пропишува управниот одбор на Генералната дирекција на Југословенските железници.

Член 5

Претпријатието има право во текот на месецот, како и по истекот на месецот, од својата жиро сметка кај банката да иззема средства за исплата на платите пресметани според тарифните ставови.

Претпријатието е должно во срок од 30 дена по истекот на месецот да и поднесе на банката извештај за износот на платите пресметани според тарифните ставови за изминатиот месец.

Член 6

Ако претпријатието не оствари достаточен доход за покривање на исплатените плати, непокриениот износ ќе се подмири од резервниот фонд на претпријатието, со обврска на фондот да му се врати во наредните пресметковни периоди.

Ако претпријатието нема достаточна средства ни во резервниот фонд, народната република му ја обезбедува исплатата на платите до височина од 90% од износот на платите пресметани според тарифните ставови врз основа на времето поминато на работа, со соодветните покачувања, и полниот износ на другите издатоци според чл. 31 под б) од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

Член 7

Нивото на тарифните ставови во тарифните правилници во 1955 година не може да го мине нивото на пресметковните плати од 1954 година наголемени за 4%.

Како пресметковни плати за 1954 година се земаат пресметковните плати од чл. 3 ст. 1 и 3 од Уредбата за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/54).

Нивото на тарифните ставови од ст. 1 на овој член се утврдува според бројната состојба на персоналот во времето на донесувањето на тарифниот правилник, со примена на износот на пресметковните плати за соодветните категории стручна спрема, според прописите за временото разврстување персо-

налот на железничките транспортни претпријатија во врсти.

Член 8

Управниот одбор на Генералната дирекција на Југословенските железници во согласност со Сојузниот извршен совет ја определува стручната спрема на персоналот на претпријатието, како и условите за здобивање со неа.

Член 9

Претпријатијата се должни да донесат свои тарифни правилници во срок од два месеца по влегувањето во сила на оваа уредба, а основните единици — во срок од еден месец по донесувањето на тарифниот правилник на претпријатието.

Член 10

Платите на персоналот на претпријатијата и основните единици ќе се пресметуваат според новите тарифни правилници од 1 јули 1955 година.

Член 11

Со влегувањето во сила на оваа уредба престанува да важи чл. 79 од Уредбата за измени и дополненија на Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54), доколку се однесува на железничките транспортни претпријатија.

Член 12

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р.п. бр. 334
5 август 1955 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

405.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ПЛАТИТЕ НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ И РАБОТНИЦИТЕ НА ПРЕТПРИЈАТИЈАТА ВО СОСТАВ НА ЗАЕДНИЦАТА НА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ПОШТИ, ТЕЛЕГРАФИ И ТЕЛЕФОНИ

Во Уредбата за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/54) се вршат измени и дополненија, така што нејзиниот пречистен текст да гласи:

УРЕДБА

за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони

Член 1

Платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони (во натамошниот текст: претпријатија) се определуваат според општите прописи за платите на работниците и службениците на стопанските организации доколку со оваа уредба не е определено поинаку.

Член 2

Тарифниот правилник на претпријатието го донесува работничкиот совет на претпријатието во согласност со републичкиот извршен совет односно извршниот совет на автономната покраина и земскиот

односно покраинскиот одбор на синдикатот на службениците и работниците на ППТ.

Тарифниот правилник на основната единица го донесува работничкиот совет на основната единица во спогодба со синдикалната организација на основната единица.

Член 3

За составување на тарифните правилници на претпријатијата задолжителни се основите што ги утврдува управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

За составување на тарифните правилници на основните единици задолжителни се основите што се утврдуваат со тарифниот правилник на претпријатието.

Со основите за тарифните правилници на претпријатијата се утврдува единствениот систем за определување тарифни ставови.

Основите за тарифните правилници на претпријатијата можат да содржат и други одредби од начелна природа со кои на единствен начин се регулираат определените прашања за сите претпријатија во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони.

Со основите за тарифните правилници на основните единици се утврдуваат особено:

- 1) работните места во основните единици;
- 2) минималните тарифни ставови за поодделни работни места;
- 3) вкупниот износ според тарифните ставови за службениците и работниците на поодделни основни единици.

Методот за искажување тарифните ставови пропишан со Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) не се применува врз тарифните правилници на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони.

Член 4

За часовите на прекувремената работа и на работата на деновите на неделниот одмор во основните и извршните единици, извршена врз основа на наредба од надлежниот орган на претпријатието, тарифните ставови за службениците и работниците се наголемуваат за 50%, освен за прекувремената работа во смените подолги од 208 часови месечно, која се пресметува и плаќа како работа извршена во редовно работно време.

За поодделни видови работи платата за прекувремената работа односно за работата на деновите на неделниот одмор на персоналот од претходниот став може да се определи и во паушален износ, со тоа што така определениот паушал не може да биде поголем од износот кој би се добил кога платата за прекувремената работа односно за работата на деновите на неделниот одмор би се пресметала според одредбите од претходниот став. Работите за кои се врши паушално плаќање на прекувремената работа и на работата на деновите на неделниот одмор, се определуваат во основите за составување на тарифните правилници на претпријатијата.

Член 5

На службениците и работниците на претпријатијата можат да се даваат награди од делот на добивката определен за плати, и тоа исклучиво:

- 1) за особени придонеси за обезбедување непрекинатоста на поштенско-телеграфско-телефонскиот сообраќај,
- 2) за вонредните успеси покажани во извршување на поодделни поважни задачи.

Член 6

Ако претпријатието не оствари достаточен доход за покривање на исплатените плати, непокриениот износ ќе се подмири од резервниот фонд на претпријатието со обврска да се врати во наредните пресметковни периоди.

Ако претпријатието нема достаточни средства ни во резервниот фонд, му се обезбедува исплатата на платите од сојузната дотација до височина од 90% од износот на платите пресметани според тарифните ставови врз основа на времето поминато на работа, со соодветните наголемувања, и полн износ на другите издатоци според чл. 31 под б) од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

Член 7

Прописите за приправничкиот стаж на службениците, за стручната спрема и за условите за здобивање со неа, како и прописите за стручната спрема на работниците запослени на градење и одржување телеграфско-телефонски постројки ги донесува управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните во согласност со Сојузниот извршен совет.

Член 8

Нивото на тарифните ставови во тарифните правилници на претпријатијата во 1955 година не може да го премине нивото на пресметковните плати од 1954 година наголемени за 4%.

Како пресметковни плати за 1954 година се земаат пресметковните плати од чл. 3 ст. 1 и 2 од Уредбата за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/54).

Како пресметковни плати за 1954 година за подрачјето на околиите Бује и Копер се земаат пресметковните плати што важеле за подрачјето на тие околи во 1954 година. Тие пресметковни плати не можат да се наголемуваат според одредбите од ст. 1 од овој член.

Нивото на тарифните ставови од ст. 1 и 3 од овој член се утврдува според бројната состојба на персоналот во времето на донесувањето на тарифниот правилник, со примена на износите на пресметковните плати за соодветните категории стручна спрема според прописите за временото определување категории стручна спрема за работните места на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони.

Член 9

Претпријатијата се должни да донесат нови тарифни правилници во срок од два месеца по влегувањето во сила на оваа уредба, а основните единици во срок од еден месец по донесувањето на тарифниот правилник на претпријатието.

Член 10

По влегувањето во сила на тарифниот правилник на претпријатието односно на тарифниот правилник на основната единица, пресметувањето и исплатата на платите според тарифниот правилник ќе се врши со важност од 1 јули 1955 година.

Член 11

Со влегувањето во сила на оваа уредба престануваат да важат одредбите од чл. 79 од Уредбата за платите на работниците и службениците на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) и сите прописи донесени врз основа на Уредбата за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони, освен Правилникот за службени облека и обувки на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони, бр. 2548 од 4 мај 1955 година.

Со влегувањето во сила на оваа уредба престанува да важи и Правилникот за платите трошоци на службениците и работниците на поштенско-телеграфско-телефонската служба („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 10/53).

Член 12

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р.л. бр. 335

5 август 1955 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

406.

Врз основа на чл. 30 од Уредбата за кредитите за обртни средства и други краткорочни кредити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ДАВАЊЕ ПОТРОШУВАЧКИ КРЕДИТИ НА РАБОТНИЦИТЕ, СЛУЖБЕНИЦИТЕ И НА ДРУГИТЕ ОПРЕДЕЛЕНИ КАТЕГОРИИ КОРИСНИЦИ

Член 1

Потрошувачките кредити можат да се даваат за купување индустриски стоки и огрев, како и за подмирување трошоците на годишниот одмор, породувањето, болеста, смртниот случај, поправките во станбени простории и преселувањето.

Потрошувачките кредити не можат да се даваат за купување прехранбени артикли.

Член 2

Потрошувачките кредити ги даваат банките и штедилниците.

Кредити за купување индустриски стоки можат да даваат и трговските претпријатија на мало и трговските дуќани (во натамошниот текст: претпријатија), ако водат самостојно книговодство и ако имаат стручен кадар потребен за работење во врска со давањето, евидентирањето и враќањето на потрошувачките кредити.

Член 3

Потрошувачките кредити можат да се даваат:

- 1) на редовно запослени работници и службеници;
- 2) на пензионери (лични и фамилијарни) и на инвалиди;
- 3) на лица со самостојни професии (лекари, книжевници, уметници, адвокати, свештеници и др.) кои се социјално осигурени;
- 4) на иматели на приватни занаетчиски дуќани;
- 5) на подофицири, офицери и службеници на ЈНА.

Не се сметаат како редовно запослени оние работници и службеници кои склучиле договор за работа односно кои се земени во служба на определено време или за извршување определена работа.

Член 4

На индивидуални селскостопански производители потрошувачките кредити се даваат според одделни прописи.

Член 5

Сроковите за враќање на потрошувачките кредити не можат да бидат подолги:

1) од 2 години — за кредитите за купување индустриски стоки, освен намештајот и музичките инструменти за кои срокот за враќање не може да биде подолг од 3 години;

2) од 1 година — за кредитите за подмирување трошоците на породувањето, болеста, смртниот случај, поправките во станбени простории и преселувањето;

3) од 10 месеци — за кредитите за купување огрев и за подмирување трошоците на годишниот одмор.

По исклучок од одредбата на точ. 1 од претходниот став, на иселениците — повратници што ги исполнуваат условите определени со оваа уредба потрошувачките кредити за купување намештај можат да се даваат со срокот за враќање до 5 години.

Член 6

Потрошувачките кредити можат да се даваат најмногу до следниве износи, и тоа:

1) на редовно запослени работници и службеници — до 1/3 од вкупната заработка или плата што ќе ја остварат за времето за кое кредитот се дава;

2) на пензионери и инвалиди — до 1/3 од вкупната пензија односно инвалидинина што ќе ја примат за времето за кое се дава кредитот;

3) на лица со самостојни професии — до 1/3 од вкупниот износ на кој плаќаат придонес за социјално осигурување, за времето за кое се дава кредитот;

4) на иматели на приватни занаетчиски дуќани — до 1/3 од основната на која им е извршен облогот на данок за изминатата година, односно за текушната година, ако данокот се плаќа паушално, пресметана за времето за кое се дава кредитот.

Како основ за пресметување вкупната заработка на работникот односно платата на службеникот служи просечната заработка (плата) што работникот односно службеникот ја остварил за последните три месеци пред барањето кредит. Во основот за пресметување вкупната плата на службеникот влегуваат и дополнителната плата и положбениот додаток.

Во основот за пресметување вкупната заработка, плата, пензија и инвалидинина не влегува додатокот на деца.

Потрошувачкиот кредит за подмирување трошоците на породувањето, болеста, смртниот случај, поправките во станбени простории и преселувањето — не може да биде поголем од 20.000 динари, без оглед на тоа кој е корисник на кредитот.

Член 7

Потрошувачките кредити можат да се даваат, по исклучок, и во износи поголеми отколку што е предвидено во претходниот член, со одделно обезбедување и врз основа на оценката од давателот на кредитот за кредитната способност на заемобарателот, и врз основа на вредноста и сигурноста на понудената гаранција.

Член 8

Потрошувачките кредити не можат да се даваат во износи помали од 6.000 динари, освен за купување огрев, книги и училишен и пртачки прибор за кои кредитите можат да се даваат и во помали износи.

Член 9

Давањето на потрошувачки кредит за купување индустриски стоки може да се услови со полагање во готови пари определениот процент од износот на вредноста на тие стоки. Износот во готови пари се полага пред користењето на кредитот.

Член 10

На потрошувачки кредити банките и штедилниците наплатуваат интерес по нормата која не може да биде пониска од 6% ни повисока од 9% годишно.

Височината на интересната норма во границите од претходниот став ја определува за поодделни видови потрошувачки кредит, односно за поодделни категории корисници за тој кредит (чл. 6), управниот одбор на банката односно на штедилницата.

Член 11

Претпријатијата од чл. 2 ст. 2 од оваа уредба можат, заради покривање трошоците во врска со давањето на потрошувачките кредити, да ја покачат цената на стоката што ја продаваат на кредит, и тоа најмногу до 3% од цената по која таа стока ја продаваат за готови пари.

Член 12

Забрането е да се наголемува цената на стоката само поради тоа што купувачот ја плаќа со чек наместо со готови пари.

Член 13

Заради обезбедување враќањето на потрошувачкиот кредит, работниците, службениците, пензионерите и инвалидите задолжително даваат:

1) бланко меница со потпис на еден жирант — за кредитите со рокот за враќање до една година, односно со потписи на два жиранта — за кредитите со рокот за враќање подолг од една година;

2) решение за спроведената административна забрана на заработката, платата, пензијата односно инвалиднината.

Работниците и службениците запослени кај приватни работодавци, како и лицата со самостојни професии и имателите на приватни занаетиски дуќани задолжително даваат заради обезбедување враќањето на потрошувачкиот кредит бланко меница со потписи на два жиранта, без оглед на рокот за враќање на кредитот.

Член 14

По исклучок од одредбата на чл. 13 од оваа уредба, банките, штедилниците и претпријатијата можат, ценејќи ја кредитната способност на бараателот на кредитот и на неговите жиранти да бараат:

1) од работници, службеници, пензионери и инвалиди давање бланко меница со потписи на два жиранта — за кредитите со рокот за враќање до една година, односно со потписи на три жиранта — за кредитите со роковите за враќање подолги од една година;

2) од работници и службеници запослени кај приватни работодавци, од лица со самостојни професии и иматели на приватни занаетиски дуќани давање бланко меница со потписи на три жиранти како и други дополнителни обезбедувања (залог на инвентарот, хипотека и др.).

Член 15

По исклучок од одредбата на чл. 13 од оваа уредба претпријатијата можат, ценејќи ја кредитната способност на бараателот на кредитот, да даваат ва купување книги и училишен и цртачки прибор потрошувачки кредити чиј рок за враќање не е подолг од една година, без обезбедувањата за враќање кредитите предвидени во тој член.

Член 16

Меѓусебните права и обврски на давателот и на корисникот на потрошувачкиот кредит се утврдуваат со договор за потрошувачкиот кредит, кој мора да биде склучен на писмено.

Склучувањето писмен договор за потрошувачки кредит не е задолжително:

1) ако претпријатието дава ва купување книги училишен и цртачки прибор потрошувачки кредит чиј рок за враќање не е подолг од една година;

2) ако потрошувачкиот кредит се дава за купување огрев преку куќни совети односно преку државни органи, установи, стопански организации или општествени организации во кои засомбарателите се запослени.

Член 17

Банките и штедилниците потрошувачките кредити ги исплатуваат со чекови или во готови пари.

Потрошувачките кредити дадени за купување индустриски стоки, огрев или за подмирување трошоците на поправките во станбени простории се исплатуваат со барирани чекови, а потрошувачките кредити дадени за подмирување трошоците на годишниот одмор се исплатуваат со патнички чекови.

Потрошувачките кредити дадени за подмирување трошоците на породувањето, болеста, смртниот случај и преселувањето се исплатуваат во готови пари.

Банките и штедилниците се должни на секој бариран и патнички чек да ја означат намената на потрошувачкиот кредит за која чекот е издаден.

Член 18

Барираните чекови издадени врз основа на одредбите од оваа уредба можат да се користат само за намената означена на чекот.

Патничките чекови на кои е означено дека се издадени за подмирување трошоците на годишниот

одмор можат да се користат само за плаќање превозот и угостителските услуги.

Со барираните и патничките чекови издадени врз основа на одредбите од оваа уредба не може да се купува стока во комисионите претпријатија (дуќани) и од приватните дуќани и лица, ниту со овие чекови можат да се плаќаат услугите извршени од страна на приватни дуќани и лица.

Член 19

Ако износот на барираниот чек е поголем од цената на продадените стоки, стопанската организација ќе му ја исплати на купувачот — корисникот на чекот разликата во готови пари ако оваа не изнесува повеќе од 1.000 динари. Ако оваа разлика изнесува повеќе од 1.000 динари стопанската организација ќе му издаде на купувачот свој бариран чек, и тоа на вкупен износ на разликата помеѓу цената на продадената стока и износот на барираниот чек.

Стопанската организација е должна на барираниот чек издаден во смисла на претходниот став да значи дека истиот се издава „по наредбата“ на банката или штедилницата која го дала потрошувачкиот кредит.

Корисникот на кредитот кому што е издаден бариран чек од страна на стопанската организација во смисла на одредбата од ст. 1 од овој член, може да бара од банката или штедилницата која му го дала потрошувачкиот кредит да му се издаде нов бариран чек на ист износ или потрошувачкиот кредит за тој износ да му го намали.

Член 20

Враќањето на потрошувачкиот кредит се врши во еднакви месечни рати.

Отплатувањето на потрошувачкиот кредит почнува, по правило, од првиот нареден месец по месецот во кој е даден кредитот.

Член 21

Државните органи, установи, стопанските организации и општествените организации кај кои се запослени корисниците на кредитот се должни:

1) секој месец да ги обуставуваат ратите за отплата на потрошувачките кредити и најдоцна во срок од 8 дена по извршената обустава да им ги доставуваат на давателите на кредитите;

2) да ги известуваат давателите на кредитот за преместувањата на корисниците на кредитот и за намалувањето на нивните примања што служеле како основ за добивање на потрошувачките кредити, и тоа во срок од 8 дена од денот на настанатата промена;

3) на давателите на кредитот на нивно барање да им даваат известување за материјалните обврски на лицата што кај нив се запослени или биле запослени, ако тие обврски влијаат на нивната кредитна способност, и тоа во срок од 8 дена од денот на приемот на барањето.

Член 22

Претпријатијата кои според чл. 2 ст. 2 од оваа уредба имаат право на давање потрошувачки кредити, кај банката кај која имаат жиро сметка користат кредит за дополнителни обртни средства до височина на дадените потрошувачки кредити, со интересна норма од 6% годишно.

Ако органите на инспекцијата утврдат дека претпријатието дава потрошувачки кредити спротивно на одредбите од оваа уредба, или дека во неговото работење во врска со давањето, евидентирањето и враќањето на потрошувачките кредити постојат нередности, должни се за тоа да ја известат банката која на тоа претпријатие ќе му го ускрати давањето на нови кредити за дополнителни обртни средства во смисла на претходниот став.

Член 23

Барањата и сите исправи во врска со барањето и давањето на потрошувачките кредити освен мениците дадени како обезбедување за тие кредити, ослободени се од плаќање такси и од данок на промет.

Одредбата од претходниот став важи и за кредитите за дополнителни обртни средства што им се даваат на претпријатијата во смисла на одредбата на чл. 22 од оваа уредба.

Член 24

Со паричната казна од 20.000 до 500.000 динари ќе се казни за стопански престап:

а) банката, штедилницата и претпријатието:

1) ако потрошувачкиот кредит го даде со намена која не е предвидена со оваа уредба;

2) ако потрошувачки кредит даде на лице кое според оваа уредба нема право на користење на тој кредит;

3) ако потрошувачкиот кредит го даде со рокот за враќање подолг од рокот кој со оваа уредба е предвиден за односната намена на кредитот;

4) ако потрошувачкиот кредит го даде во износ поголем од оној кој со оваа уредба е предвиден за односната категорија корисници на кредитот или за односната намена на кредитот;

б) стопанската организација:

1) ако даде потрошувачки кредит иако на тоа нема право според оваа уредба;

2) ако на корисникот на бариран или патнички чек му го исплати во готови пари износот на кој чекот гласи;

3) ако на купувачот — корисникот на бариран чек му ја исплати во готови пари разликата помеѓу износот на барираниот чек и цената на продадената стока поголема од 1.000 динари, или ако за износот на оваа разлика не му издаде на купувачот свој бариран чек во смисла на одредбите од оваа уредба;

4) ако бариран чек на кој е означена намената за која потрошувачкиот кредит е даден, прима за плаќање на стока односно услуга која не е опфатена со намената означена на чекот;

5) ако цената на стоката што ја продала на кредит ја покачила за преку 3% од цената по која таа стока ја продава за готови пари;

6) ако ја продава стоката што е платена со бариран чек по поголема цена од онаа по која таа стока ја продава за готови пари.

Член 25

Со паричната казна од 10.000 до 200.000 динари ќе се казни за стопански престап банката и штедилницата:

1) ако на потрошувачкиот кредит наплати интерес по поголема или помала норма отколку што е определено со оваа уредба;

2) ако потрошувачкиот кредит за купување индустриска стока или огрев, или за подмирување трошоците на поправките во станбени простории или на годишниот одмор, му го исплати на корисникот со готови пари наместо со бариран односно патнички чек;

3) ако на барираниот или патничкиот чек не ја означи намената за која потрошувачкиот кредит е даден;

4) ако потрошувачкиот кредит за купување огрев или за подмирување трошоците на годишниот одмор даде во време во кое овие кредити не можат да се даваат, ако времето за давање на тие кредити е определено со одделни прописи;

5) ако договорот за кредитот не го склучи на писмено во случаите во кои е задолжително такво склучување на договор.

Член 26

За некое од дејствијата од чл. 24 и 25 од оваа уредба ќе се казни за стопански престап и одговорното лице во банката, штедилницата, претпријатието или во друга стопанска организација со парична казна од 5.000 до 50.000 динари.

Член 27

Со паричната казна од 5.000 до 10.000 динари ќе се казни за прекршок одговорното лице запослено во стопанска или сличествена организација:

1) ако секој месец не ги обустави ратите за отплата на потрошувачките кредити, или обуста-

вените рати не им ги достави во определениот срок на давателите на кредитите (чл. 21 ст. 1);

2) ако не го извести давателот на потрошувачкиот кредит за преместувањето на корисникот на кредитот или за намалувањето на неговите приманиа што служеле за добивање на кредитот, или не го извести за тоа во определениот срок (чл. 21 ст. 2);

3) ако на барање од давателот на потрошувачкиот кредит не ги достави бараните известувања за материјалните обврски на лицата што се запослени или биле запослени кај односниот државен орган или во односната установа, стопанска или општествена организација, ако тие обврски влијаат на кредитната способност на тие лица, или ако овие известувања не ги достави во определениот срок (чл. 21 под 3).

За дејствието од претходниот став службениците запослени кај државните органи или установи одговараат дисциплински.

Член 28

Со паричната казна од 5.000 до 10.000 динари ќе се казни за прекршок корисникот на потрошувачкиот кредит кој барираниот или патничкиот чек издаден во смисла на оваа уредба:

1) ќе го употреби за плаќање на стока односно услуга која не е опфатена со намената означена на чекот;

2) ќе го употреби за плаќање на стока од комисионите претпријатија (дуќани), или за плаќање на стоки и услуги на приватните дуќани и лица.

Член 29

Постапката по повредите од чл. 24, 25 и 26 од оваа уредба ја води и казните ги изрекува надлежниот стопански суд според одредбите од чл. 75—83 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

Постапката по прекршоците од чл. 27 и 28 од оваа уредба ја води и казните ги изрекува судијата за прекршоци според одредбите од Основниот закон за прекршоците.

Член 30

Стопанските организации кои според одредбите од оваа уредба немаат право на давање потрошувачки кредити должни се да го обустават давањето нови потрошувачки кредити со денот на влегувањето во сила на оваа уредба.

Член 31

Се овластува државниот секретар за работи на народната одбрана да донесе поблиски прописи за примена на оваа уредба во поглед начинот за давање потрошувачки кредити на подофицири, офицери и службеници на ЈНА и начинот на користење на тие кредити.

Член 32

Се овластува Народната банка на ФНРЈ врз основа и во рамките на одредбите од оваа уредба, а со согласност од Сојузниот извршен совет, да издава уплатства со кои може:

1) да определи за извесно време да не се даваат потрошувачки кредити за поодделни намени приведени во чл. 1 од оваа уредба, или за определените видови артикли од индустриско производство за широка потрошувачка;

2) да определи покуси срокови за враќање на потрошувачките кредити од сроковите приведени во чл. 5 од оваа уредба;

3) да определи, највисоките износи до кои според одредбата на чл. 6 од оваа уредба можат да се даваат потрошувачките кредити на поодделни категории корисници да се намалат за извесно време;

4) да ја определи височината на процентот од износот на вредноста на индустриската стока кој давателот на кредитот е должен да го положи во готови пари пред да го користи кредитот;

5) да определи потрошувачките кредити, кои според одредбата од чл. 17 од оваа уредба банките и штедилниците ги исплатуваат во чекови, да има да се исплатуваат во готови пари, и обратно;

6) да определи поблиски услови под кои прет-пријатијата од чл. 2 од оваа уредба можат да имаат кредити на работниците и службениците запослени кај приватни работодавци, на лицата со самостојни професии и на имателите на приватни занаетчиски дуќани во смисла на чл. 5 и 6 од оваа уредба;

7) да определи поблиски услови под кои прет-пријатијата можат да го користат кредитот за дополнителни обртни средства во смисла на чл. 22 од оваа уредба;

8) да ги определи временските периоди во кои можат да се даваат потрошувачки кредити за купување огрев и подмирување трошоците на годишниот одмор.

Упатствата што Народната банка на ФНРЈ ги донесува врз основа на овластувањето од претходниот став се објавуваат во „Службен лист на ФНРЈ“.

Член 33

Со влегувањето во сила на оваа уредба престанува да важи Наредбата за потрошувачките кредити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 46/52 и 2/53).

Член 34

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 338
5 август 1955 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

407.

Врз основа на одделот 1 глава XVII од Сојузниот општествен план за 1955 година, а во врска со чл. 3 од Уредбата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/53 и 55/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ТАРИФАТА НА ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ

Член 1

Во Тарифата на данокот на промет која е составен дел од Уредбата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/54 и 18/55) се вршат следниве измени и дополненија:

1. Во делот А од Тарифата

1) Во тар. бр. 6 наместо цифрата на даночната норма „12%“, се става цифра на даночната норма „22%“;

2) Во тар. бр. 7 наместо цифрата на даночната норма „15%“, се става цифра на даночната норма „25%“;

3) Во тар. бр. 8 наместо цифрата на даночната норма „20%“, се става цифра на даночната норма „33%“;

4) Во тар. бр. 9 наместо цифрата на даночната норма „10%“, се става цифра на даночната норма „20%“;

5) Во тар. бр. 29 наместо цифрата на даночната норма „15%“, се става цифра на даночната норма „25%“;

6) Во тар. бр. 30 наместо цифрата на даночната норма „10%“, се става цифра на даночната норма „20%“;

7) Во тар. бр. 31 наместо цифрата на даночната норма „10%“, се става цифра на даночната норма „20%“;

8) Во тар. бр. 49, во наменувањето на производите што се изземаат од данокот, се бришат зборовите „лекови од сите видови“;

9) Во тар. бр. 50 се менуваат наменувањата и нормите, така да гласат:

„резана граѓа од храст — — — —	16%
резана граѓа од бука — — — —	14%
резана граѓа од другите лисјари,	
освен железнички прагови — — — —	10%“;

10) Во тар. бр. 67 под (2) наместо цифрата на даночната норма „41%“, се става цифра на даночната норма „43%“;

11) Во тар. бр. 75 наместо цифрата на даночната норма „42%“, се става цифра на даночната норма „48%“;

12) По тар. бр. 77 се додава нов тар. бр. кој гласи:

„77а каделни тканини — — — —	15%“.
------------------------------	-------

II. Во делот Б од Тарифата

Во тар. бр. 5 по забелешката 2 се додава нова забелешка 3, која гласи:

„3. По кредитите во странска валута што ги одобрува Народната банка на ФНРЈ и Југословенската банка за надворешна трговија данокот се плаќа на осноицата во динари која се пресметува на тој начин што износот на кредитот во странска валута по еден договор се помножува со диспаритетниот (пресметковен) курс за таа валута, односно со примена на средниот индекс на диспаритетниот (пресметковен) курс на износот во динари според званичниот курс.“

Ако кредитите во странска валута се наголемуваат, данокот се плаќа на износот на зголемувањето кој се пресметува во динари на начинот од претходниот став.

Сексе продолжување рокот на кредитот во странска валута се смета како нов кредит и данокот се плаќа на износот на долгот кој се пресметува во динари на начинот од ст. 1 од оваа забелешка.

Данокот на кредитите во странска валута се плаќа во динари во моментот на склучувањето на договорот (на измената на писмата) за тие кредити, односно во моментот на продолжувањето рокот или наголемувањето на кредитот. Ако кредитот, одобрен во странска валута, се користи во транши (сукцесивно) данокот се плаќа на вкупниот износ на одобрениот кредит, и не се плаќа повторно на износите од користените транши.“

Одредбите на оваа забелешка 3—7 кон тар. бр. 5 стануваат забелешки 4—8.

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јули 1955 година.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 336
5 август 1955 година
Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

408.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА УРЕДБАТА ЗА ДАНОКОТ НА ДОБИВКАТА ОД ДЕВИЗНОТО ПОСЛУЖУВАЊЕ

Член 1

Во Уредбата за данокот на добивката од девизното пословање („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/54) членот 3 се менува и гласи:

„Данокот се пресметува и плаќа по нормата од 50% на основата на чл. 2 од оваа уредба.“

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, и ќе се применува на работите склучени од тој ден.

Сојузен извршен совет

Р.л. бр. 337

5 август 1955 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

409.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА УРЕДБАТА ЗА ИЗРАБОТКА И ОДОБРУВАЊЕ НА ИНВЕСТИЦИОНАТА ПРОГРАМА

Член 1

Во Уредбата за изработка и одобрување на инвестиционата програма („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54) називот на Уредбата се менува и гласи:

„УРЕДБА

за изработка и одобрување на инвестиционата програма и за полагање депозит за обезбедување исплатата на инвестиционите работи“

Член 2

Членот 1 се менува и гласи:

„Инвестиционата програма мора да се изработи во сите инвестициони работи (градежни објекти и работи, набавка и монтажа на опремата и сл.), без оглед на изворите на средствата (инвестициони кредити, буџети, фондови, сопствени средства на инвеститорот и др.) од кои се врши финансирањето на тие работи.

За инвестиционите работи чија вкупна вредност не преминува десет милиони динари, инвеститорите не се должни да изработуваат инвестиционата програма кога тие работи ги изведуваат само од сопствени средства.

Стопанските организации не се должни да изработуваат инвестиционата програма ни за инвестиционите работи кои претставуваат инвестиционно одржување или замена на основните средства, ако финансирањето на тие работи се врши од средствата на амортизациониот фонд според одредбите на Одлуката за начинот на користење средствата од амортизационите фондови („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 38/55).

Државните органи, установите, општествените организации и станбените заедници не се должни да изработуваат инвестиционата програма за инвестиционите работи кои претставуваат инвестиционно одржување.“

Член 3

По членот 11 се додаваат седум нови членови кои гласат:

„Член 11а

Заради обезбедување исплатата на инвестиционите работи инвеститорите се должни кај банката каде што имаат своја сметка да го положат одредениот депозит.

Депозитот се утврдува во процент од вкупната вредност на инвестиционите работи, што е предвидена во програмата односно во претметката на тие работи.

Процентот од претходниот став го определува Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет.

Кога вкупната вредност на инвестиционите работи не преминува 10.000.000 динари, депозитот се полага во височина на таа вкупна вредност.

Член 11б

Депозитот од претходниот член се полага пред да се поднесе барање за издавање градежна дозвола и пред да се склучи договор за изведување на инвестиционите работи односно за испорака на опремата.

Кога инвестиционите работи се изведуваат во сопствена режија, а за нивното изведување не е потребна градежна дозвола, депозитот се полага пред да почне изведувањето на тие работи.

Член 11в

Депозитот што се полага во определен процент од вредноста на инвестиционите работи служи за исплата на стасаните обврски откако ќе се исплатат сите обврски до височина на вредноста на инвестиционите работи што не била покриена со депозит.

Депозитот што се полага во височина на вкупната вредност на инвестиционите работи служи за исплата на стасаните обврски на инвестиционите работи за кои е положен депозитот.

Член 11г

По исклучок од одредбата на чл. 11а ст. 1 од оваа уредба, инвеститорот не е должен да полага определен депозит:

1) ако инвестиционите работи се финансираат од средствата на федерацијата преку Општиот инвестиционен фонд;

2) ако инвестиционите работи претставуваат инвестиционно одржување;

3) ако инвестиционите работи претставуваат замена на основните средства, а финансирањето на тие работи се врши од средствата на амортизациониот фонд според одредбите од Одлуката за употреба на средствата од амортизационите фондови.

Член 11д

Полагањето депозит за обезбедување исплатата на инвестиционите работи во станбената изградба која се врши од средствата на станбениот фонд ќе се врши според одделните прописи.

Член 11е

Градежниот орган на народниот одбор на општината не може на инвеститорот да му издаде градежна дозвола за изведување на градежен објект и работи за кои според одредбите од оваа уредба е задолжително полагањето на депозит, ако инвеститорот не поднесе потврда од банката дека депозитот е положен.

Член 11е

Банката кај која инвеститорот има своја сметка не смее да ги извршува наложите од инвеститорот за исплата на инвестиционите работи:

1) ако инвеститорот не положил депозит според одредбите од оваа уредба;

2) ако тие исплати треба да се вршат на товар на положениот депозит спротивно на одредбата од чл. 11в од оваа уредба.“

Член 4

По членот 15 се додаваат два нови члена, кои гласат:

„Член 15а

Со парична казна од 50.000 до 5.000.000 динари ќе се казнат за стопански престап стопанските организации, установите со самостојно финансирање и општествените организации — како инвеститори односно изведувачи или испорачачи, ако склучат договор за изведување на инвестиционите работи односно за испорака на опремата или ако започнат изведување на инвестиционите работи во сопствена режија, пред да е положен кај банката депозитот според одредбите на чл. 11а и 11б од оваа уредба.

За дејствието од претходната точка ќе се казнат и одговорните лица во стопанските организации, установите со самостојно финансирање и општествените организации со парична казна до 20.000 динари.

Член 156

Со парична казна од 20.000 до 500.000 динари ќе се казни за стопанскиот престап банката:

1) ако според наложите на инвеститорот за исплата на инвестиционите работи врши исплати пред да го положили инвеститорот определен депозит според одредбите од оваа уредба;

2) ако според наложите на инвеститорот за исплата на инвестиционите работи врши исплати на товар на положениот депозит, спротивно на одредбата на чл. 11в од оваа уредба.

За дејствието од претходниот став ќе се казни и одговорното лице во банката со парична казна до 20.000 динари.

Член 5

По чл. 17 се додава нов член, кој гласи:

„Член 17а

Се овластува Секретаријатот за законодавство и организација на Сојузниот извршен совет да издаде пречистен текст на оваа уредба.“

Член 6

Оваа уредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, со тоа што на инвестиционите работи започнати пред нејзиното влегување во сила ќе се применува од 1 ноември 1955 година.

Сојузен извршен совет

Р.п. бр. 339

6 август 1955 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

410.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ НА УРЕДБАТА ЗА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ШТО ПРОИЗВЕДУВААТ ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ ПОТРЕБИ НА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА НАРОДНА АРМИЈА

Член 1

Во Уредбата за стопанските претпријатија што произведуваат за определени потреби на Југословенската народна армија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/53) членот 15 се менува и гласи:

„Гаранција по краткорочниот и долгорочниот кредит на претпријатијата за воени потреби може да даде и државниот секретар за работи на народната одбрана со согласност од Сојузниот извршен совет.“

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

Р.п. бр. 340

6 август 1955 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

411.

Врз основа на чл. 44 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/53), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА НАЧИНОТ НА КОРИСТЕЊЕ НА СРЕДСТВАТА ОД АМОРТИЗАЦИОНИТЕ ФОНДОВИ

1. Користењето на средствата од амортизационите фондови за потребите на замена на основните

средства, може да се врши само за замена на физички или економски неупотребливите основни средства со цел за редовно одржување капацитетот на претпријатието.

Користењето на средствата од амортизационите фондови за инвестиционо одржување може да се врши само ако се во прашање работите што се нужни за физичкото и техничко одржување на основните средства во текот на векот на траењето, а се вршат, по правило, во временски интервали подолги од една година.

2. Замена на зградите од општествениот стандард не може да се врши од средствата на амортизационите фонд.

3. За секој одделен случај на замена на основните средства на товар на средствата од амортизационите фонд за замена, решава работничкиот совет на претпријатието.

Работничкиот совет на претпријатието не може овластението од претходниот став да го пренесе на други органи на претпријатието.

4. Пред да донесе заклучок за употреба на средствата од амортизационите фонд за замена на поделени основни средства, работничкиот совет на претпријатието е должен да формира стручна комисија, што ќе изврши преглед на основните средства што се заменуваат и даде свој предлог за потребата на замена, со техничко и економско образложение, како и со претсметка на работите и на основните средства што се заменуваат.

Предлогот и претсметката на работите и на основните средства од претходниот став ги одобрува работничкиот совет на стопанската организација.

5. Пред да пристапи кон замена на основните средства претпријатието е должно да и' поднесе на Народната банка на ФНРЈ:

а) заклучок на работничкиот совет за употреба на средствата од амортизационите фонд за замена на основните средства;

б) наод и мислење на стручната комисија, со опис на работите што треба да се извршат и на основните средства што се заменуваат и со претсметката;

в) извештај за начинот на изведувањето на работите односно за набавката на основните средства.

6. Решението за употреба на средствата од амортизационите фонд за инвестиционо одржување го донесува управниот одбор на претпријатието во границите на заклучоците на работничкиот совет донесени врз основа на членот 45 ст. 2 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

Решението во смисла на претходниот став управниот одбор го донесува врз основа на предлогот од стручна комисија што за таа цел ја формира.

Решението од ставот еден, со предлогот од стручна комисија, претпријатието и' го доставува на Народната банка на ФНРЈ.

7. Стопанските организации можат средствата од амортизационите фонд да ги користат по одобрувањето на годишната завршна сметка.

По исклучок од одредбата на претходниот став, стопанските организации можат средствата од амортизационите фонд да ги користат и пред да се одобри годишната завршна сметка, и тоа само по истекот на секое тримесечје и до височина на уплатените износи врз основа на претсметката на амортизацијата.

Стопанските организации се должни при користење на средствата од амортизационите фонд во смисла на претходните ставови, да се придржуваат за ограничувањата предвидени со прописите што важат.

8. Народната банка на ФНРЈ може да врши исплати на товар на средствата од амортизационите фонд за замена и инвестиционо одржување само врз основа на редно поднесените документи од точ-

ката 5, односно заклучокот на управниот одбор и предлогот на стручната комисија од точ. 6 од оваа одлука.

9. Народната банка на ФНРЈ е должна да врши контрола на наменската употреба на средствата од амортизациониот фонд и при исплатата да проверува дали поднесените документи се однесуваат на работите и набавките што се предвидени во заклучокот на работничкиот совет односно на управниот одбор на претпријатието.

10. Ако се утврди дека претпријатието ненаменски ги употребило средствата од амортизациониот фонд, должно е соодветниот износ на средствата од амортизациониот фонд што е употребен ненаменски да му го надомести на амортизациониот фонд од средствата за самостојно располагање.

Ако средствата за самостојно располагање што постојат не се достаточни за покривање на износот од претходниот став, претпријатието е должно разликата да ја надомести од средствата за самостојно располагање што ќе ги оствари во наредните периоди, и тоа пред секое друго користење на тие средства.

11. Претпријатието кое не ќе се согласи со ставот на Народната банка на ФНРЈ во поглед употребата на средствата од амортизациониот фонд, може од републичкиот државен секретар за работи на стопанството да побара да формира одделна стручна комисија, која ќе го расправи настанатиот спор.

12. Членовите на стручната комисија што ќе предложат употреба на средствата од амортизациониот фонд спротивно на одредбите од оваа одлука, ќе се казват според одредбата од чл. 73 ст. 3 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации.

13. Средствата на амортизационите фондови со кои претпријатијата се здобиле со продажба на основните средства за 1954 и 1955 година, можат да се употребат во 1955 година на начинот и под условите што се предвидени со оваа одлука.

14. Сојузниот државен секретар за работи на народното стопанство може да донесе упатство за наменската употреба на средствата од амортизациониот фонд.

15. Со влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за користење средствата за замена од амортизационите фондови („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/54).

16. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 292
22 јули 1955 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

412.

Врз основа на чл. 25 од Уредбата за кредитите за обртни средства и други краткорочни кредити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54, 32/54, 54/54 и 14/55), а во врска со точ. 4 од Одлуката за депонирање гарантни износи од страна на стопанските организации по кредитите за дополнителните обртни средства („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55), Сојузниот извршен совет на предлог од Главната централа на Народната банка на ФНРЈ донесува

ОДЛУКА

ЗА ВИСОЧИНАТА НА ГАРАНТНИОТ ИЗНОС ПО ОПРЕДЕЛЕНИТЕ ВИДОВИ КРЕДИТИ ЗА ДОПОЛНИТЕЛНИТЕ ОБРТНИ СРЕДСТВА

I. Се определуваат следниве гарантни износи според видовите кредити за дополнителните обртни средства, и тоа:

1) за увоз, извоз и други надворешнотрговски дејности — 0,50% од износот на кредитот за дополнителните обртни средства;

2) за дејноста на откуп што ја вршат земјоделските задруги — 0,75% од износот на кредитот за дополнителните обртни средства;

3) за дејноста откуп што ја вршат сите други стопански организации — 1% од износот на кредитот за дополнителни обртни средства;

4) за сите други дејности на стопанските организации — 1,50% од износот на кредитот за дополнителните обртни средства.

II. Технички упатства за начинот на депонирање на гарантните износи и нивно враќање ќе издава Народната банка на ФНРЈ.

III. Со влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за висината на гарантниот износ по спределените видови кредити за дополнителните обртни средства („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55).

IV. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 293
22 јули 1955 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

413.

Врз основа на чл. 115 од Уредбата за расподелба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА РАСПОДЕЛБА НА ВКУПНИОТ ПРИХОД НА ЖЕЛЕЗНИЧКИТЕ ТРАНСПОРТНИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

I. Расподелбата на вкупниот приход на железничките транспортни претпријатија се врши според општите прописи за расподелбата на вкупниот приход на стопанските организации доколку со оваа одлука не е определено поинаку.

A. Материјални и режиски трошоци

II. Во материјални и режиски трошоци на железничките транспортни претпријатија влегуваат покрај издатоците од чл. 18 на Уредбата за расподелба на вкупниот приход на стопанските организации и следниве издатоци:

1. придонес од железничките транспортни претпријатија за покривање на расходите на дирекциите и на Генералната дирекција на Југословенските железници според чл. 67 од Уредбата за организацијата, пословањето и управувањето со Југословенските железници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/53);

2. за храна и топли напитки на извршниот персонал што работи на расчистување на пругата по елементарните непогоди и несреќи.

III. Издатоците за дневници, патни паушали и теренски додатоци, за замени и испомогања и километража (надоместок за наголемените трошоци при патување на возниот и локомотивскиот персонал) се признаваат како материјални трошоци до следниве износи:

1. за дневници, патни паушали и теренски додатоци до височина определена со Одлуката за условите под кои издатоците за дневници, патни паушали, теренски додатоци и километража се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55);

2. за замени и испомогања во износи определени со тарифниот правилник, а најмногу 75% од соодветната височина на дневниците за службени патувања;

3. за километража во износи определени со тарифниот правилник и тоа најмногу до 25 динари

на час за машиновозите и огнарите, а за останатиот персонал најмногу до 20 динари на час за сето време поминува вон домицилот од тргнувањето до враќањето според редот на возењето со приготвителната и завршната служба кај возот.

Б. Постојани придонеси за општествената заедница и други придонеси

IV. Железничките транспортни претпријатија плаќаат земјарина на земјиштата на кои се наоѓаат зградите и постројките, како и на издвоените парцели вон железничкиот експропријационен појас, освен експропријационото земјиште долж железничките пруги, земјиштата под колосеци, перони, рампи, пристани патишта и земјиштата што служат за снетобрани, бурообрани и живи појаси за заштита од снегот.

В. Плати

V. Платите за прекувремена работа се признаваат како плати според чл. 31 под а) од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации во височина и под услови пропишани во чл. 4 од Уредбата за измени и дополненија на Уредбата за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 36/55).

Г. Распodelба на добивката

VI. Од остварената добивка на железничките транспортни претпријатија се уплатува во инвестициониот фонд на Заедницата на Југословенските железници износ во процент определен со сојузниот општествен план.

VII. Остатокот од добивката по издвојувањето делот според претходната точка, се дели на издатоци за подмирување на законските обврски од добивката според чл. 39 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации и на:

1. придонес за инвестициониот фонд на железничките транспортни претпријатија во процент определен со републичкиот општествен план;

2. придонес за резервниот фонд на железничките транспортни претпријатија во износ од 2% од постојаните обртни средства;

3. износи за исплата на анuitетите според долгорочните кредити на железничките транспортни претпријатија за кои гарантира народната република, ако со сојузниот општествен план не е определено поинаку;

4. придонес во фондот за наградување персоналот на дирекциите и на Генералната дирекција на Југословенските железници во смисла на точ. 9 од Одлуката за платите на службениците и работниците на работа во дирекциите и во Генералната дирекција на Југословенските железници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54);

5. награди на работниците и службениците за остварените заштеди во материјали и други трошоци, ако тоа е предвидено со сојузните прописи.

Сојузниот извршен совет може со оглед на односите во распределбата на добивката во определената година, да определи премиите за заштедата на гориво и мазиво да се издвојуваат во таа година од вкупниот приход пред да се утврди добивката во определен процент според вкупните средства за плати.

За 1955 година процентот за премии за заштедата на гориво и мазиво од претходниот став се определува за железничките транспортни претпријатија просечно во височина на процентот кој произлегува од односите на вкупните издатоци на име на тие премии и остварениот пресметковен фонд на платите во 1954 година (освен издатоците според точ. 2 и 3 од чл. 2 од Уредбата за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија — „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/54);

6. стипендии на студентите и учениците на средните училишта врз основа на одлуката од работничкиот совет и на согласноста со републичкиот извршен совет.

VIII. Од остатокот на добивката по издвојувањето делот од добивката од точ. VI и VII се издвојува процент во фондот за обртни средства на железничките транспортни претпријатија. Височината на тој процент ја определува работничкиот совет на железничкото транспортно претпријатие во согласност со републичкиот извршен совет.

Д. Распodelба на добивката помеѓу железничките транспортни претпријатија и околиците

IX. Остатокот од добивката што преостанува по издвојувањето износите од точ. VI, VII и VIII железничкото транспортно претпријатие го дели на управата на претпријатието и на единиците (станиците, ложилиниците и секциите) сразмерно нивното учество во остварената добивка на железничкото транспортно претпријатие.

X. Општината односно во 1955 година околицата на чие подрачје се наоѓаат станиците, ложилиниците и секциите односно управата на претпријатието, учествува во добивката на овие единици во процент кој се определува со републичкиот општествен план.

XI. Со републичкиот општествен план се определува највисокиот процент на добивката што единиците (станиците, ложилиниците и секциите и управата на претпријатието) можат да го употребат за наголемување платите на работниците и службениците над платите според тарифните ставови. Во делот на добивката наменет за наголемување платите е содржан и придонесот за социјално осигурување за наголемиот дел на платите.

Г. Постапка за утврдување вкупниот приход

XII. Заради утврдување економските инструменти и мерки во републичкиот општествен план, железничкото транспортно претпријатие е должно на извршниот совет на народната република на чија територија се наоѓа неговото седиште да му ја достави во рокот што ќе го определи извршниот совет потребната документација за наредната година според чл. 106 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

XIII. Завршната сметка на железничкото транспортно претпријатие му се доставува на согласност на извршниот совет на народната република на чија територија се наоѓа неговото седиште.

Е. Завршна одредба

XIV. До примената на тарифниот правилник за 1955 година, на име плати на претпријатието му припаѓа износот што произлегува од пресметката извршена на начинот кој дотогаш важел.

XV. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1955 година.

Р.п. бр. 294

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

414.

Врз основа на чл. 115 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации и точ. 4 од главата XX на Сојузниот општествен план за 1955 година, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА РАСПОДЕЛБА НА ВКУПНИОТ ПРИХОД НА ПРЕТПРИЈАТИЈАТА ВО СОСТАВ НА ЗАЕДНИЦАТА НА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ПОШТИ, ТЕЛЕГРАФИ И ТЕЛЕФОНИ

I. Распodelбата на вкупниот приход на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони (во натамошниот текст: претпријатијата

на ПТТ сообраќајот) се врши според одредбите од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54) доколку со оваа одлука не е определено поинаку.

II. Вкупниот приход на претпријатијата на ПТТ сообраќајот се состои од:

1) приходите според ПТТ тарифата;

2) приходите приведени во чл. 13 точ. 1—6 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

Приходите под 1 ги утврдува Управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните на начинот предвиден со Правилата на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

III. Како материјални и режиски трошоци на претпријатијата на ПТТ сообраќајот се сметаат, покрај трошоците приведени во чл. 18 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации, уште и трошоците:

1) трошоци на превозот на службениците во јавниот градски сообраќај што вршат достава на поштенските пратки и телеграфско-телефонските соопштености;

2) издатоци за надоместок во паушален износ до 500 динари месечно за одржувањето на превозните средства кои се лична сопственост на службениците и работниците, за време кога ги употребуваат во вршење на службата, и тоа само за велосипедите на персоналот што ги врши работите на поштата и телеграмата и за превозните средства на персоналот на одржување воздушните линии;

3) трошоци на придонесот за покривање на штетите настанати на телеграфско-телефонските линии поради елементарни непогоди (чл. 75 ст. 2 од Уредбата за организацијата, работењето и управувањето со Југословенските пошти, телеграфи и телефони);

4) дневници на персоналот на патувањето;

5) издатоци за службено облекло и обувки според Правилникот за службеното облекло и обувки на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони што го донесува Управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите, и телефоните во согласност со Сојузниот извршен совет;

6) придонес за покривање на расходите на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните, на одделните единици, школите и ПТТ курсевите, во смисла на чл. 90 од Уредбата за организацијата, работењето и управувањето со Југословенските пошти, телеграфи и телефони.

Условите под кои издатоците за дневници, километража, теренски додатоци и паушали се признаваат во материјални трошоци на претпријатијата на ПТТ сообраќајот, ги пропишува Сојузниот извршен совет.

IV. Како плати на работниците и службениците на претпријатијата на ПТТ сообраќајот што се издвојуваат пред утврдувањето на добивката се сметаат, покрај платите и издатоците што се признаваат како плати според чл. 31 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации, уште и:

1) платите на договорните поштари и договорните селски поштоносители според Правилникот за регулирањето на работните односи со лицата што вршат ПТТ служба врз основа на договор („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/54);

2) платите на чистачките со неполно работно време;

3) платите на службениците на народните одбори што вршат ПТТ служба врз основа на договор.

V. Платите за прекувремена работа се признаваат како плати според чл. 31 под а) од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации само за работниците и службениците во основните и извршните единици и тоа во височина и под услови пропишани во чл. 4 од Уредбата

за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони.

VI. Остварената добивка на претпријатијата на ПТТ сообраќајот се дели на дел што се уплатува во инвестициониот фонд на Заедницата на претпријатијата на ПТТ сообраќајот, на дел за подмирување законските обврски од добивката и на дел што му останува на претпријатието на ПТТ сообраќајот.

Делот од добивката што се уплатува во инвестициониот фонд на Заедницата на ПТТ претпријатија се утврдува со сојузните прописи.

Делот од добивката што се уплатува во инвестициониот фонд на Заедницата на ПТТ претпријатија на вкупниот приход на стопанските организации, претпријатијата на ПТТ сообраќајот го подмируваат како законски обврски од добивката уште и:

1) придонесот за инвестициониот фонд при Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните за инвестициони набавки и работи потребни за правилното вршење на службата на Генералната дирекција како орган на Заедницата на претпријатијата ПТТ и на нејзините одделни единици;

2) придонесот за фондот за наградување службениците и работниците на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните, на одделните единици и училиштата (точ. 10 од Одлуката за платите на службениците и работниците на работа во Генералната дирекција на Југословенските пошти, телеграфи и телефони и во одделните единици — „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54).

Височината на придонесот од претходниот став ја определува Управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

VIII. Надлежностите предвидени за народниот одбор во чл. 40 и чл. 44 до 47 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации ги врши во однос на претпријатијата на ПТТ сообраќајот републичкиот извршен совет.

IX. Со влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за процентите за распределба на добивката кај претпријатијата на ПТТ сообраќајот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54) и сите други прописи што се во спротивност со оваа одлука.

X. До примената на тарифниот правилник, на претпријатието му припаѓа на име плати износот кој произлегува од пресметката на начинот што дотогаш важел.

XI. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1955 година.

Р.п. бр. 295

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Моме Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

415.

Врз основа на чл. 115 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/54), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА РАСПОДЕЛБА НА ВКУПНИОТ ПРИХОД НА ЗАЕДНИЦИТЕ НА ЕЛЕКТРОСТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА

I. Распределбата на вкупниот приход на заедниците на електростопанските претпријатија се врши според одредбите од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации, доколку со оваа одлука не е предвидено поинаку.

II. Од добивката на заедницата на електростопанските претпријатија, по издвојувањето делот на

име учество на федерацијата во добивката, се издвојуваат средствата за:

- 1) фондот за наградување за спремност на електроенергетските постројки;
- 2) резервниот фонд;
- 3) инвестициониот фонд;
- 4) фондот за наголемување платите над платите според тарифните ставови на работниците и службениците на заедницата.

Остатокот од добивката, по издвојувањето делот на име учество на федерацијата во добивката и средствата за фондовите на заедницата, се распределува на здружените претпријатија на начинот предвиден со статутот на заедницата.

Добивката што им припаѓа на здружените претпријатија по распределбата од претходниот став, не подлежи на повторно оданочување.

III. Процентот на добивката што се внесува во фондот за наградување за спремност на електроенергетските постројки го утврдува управниот одбор на заедницата на електростопанските претпријатија.

Начинот и основите за наградување работниците и службениците за спремност на електроенергетските постројки се утврдуваат со правилникот за наградување работниците и службениците за спремност на електроенергетските постројки што го донесува управниот одбор на заедницата.

IV. Минималниот процент од добивката што се внесува во резервниот фонд и инвестициониот фонд на заедницата, се определува со статутот на заедницата.

Управниот одбор на заедницата го определува за секоја година процентот од добивката што оди во резервниот и инвестициониот фонд, со тоа што тој процент не може да биде помал од процентот определен со статутот на заедницата.

Со републичкиот општествен план може да се определи процент од добивката што заедницата е должна да го внесе во својот резервен односно инвестиционен фонд.

V. Процентот од добивката чиј износ се внесува во фондот за наголемување платите над платите според тарифните ставови на работниците и службениците на заедницата, го определува управниот одбор на предлог од синдикалната подружница на заедницата.

Ако управниот одбор и синдикалната подружница на работниците и службениците на заедницата не се согласат за овој процент, спорот ќе го расправи комисијата што ја именува републичкиот државен секретар за работи на стопанството. Во оваа комисија мора да биде застапен земскиот одбор на синдикатите со свој претставник.

VI. Во остварената добивка на заедницата не учествува околицата и општината на чие подрачје е седиштето на заедницата.

Околицата на чие подрачје се наоѓа седиштето на претпријатието здружено во заедницата, учествува во 1955 година во делот од добивката на здружените претпријатија што им припаѓа според точ. II ст. 2 од оваа одлука.

VII. Одредбите од чл. 26—29 од Уредбата за заедниците на електростопанските претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54) се укинати со чл. 115 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

VIII. Одредбата од точ. II под 1) ќе се применува од 1 јуни 1955 година.

IX. Оваа одлука велева во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1955 година.

Р. п. бр. 296

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

416.

Брз основа на чл. 76 точ. 5 и 6 од Уредбата за трговската дејност и за трговските претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/53 и 29/55), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ МОЖАТ ДА СЕ ДОГОВАРААТ ЗА ОТКУПОТ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИ

I. Стопанските организации што се занимаваат со откуп на селскостопански производи можат под условите определени во оваа одлука да се договараат:

- 1) за откупните цени и другите услови на откупот на селскостопански производи;
- 2) за цените и другите услови под кои ќе се врши склучувањето на договори за производството и испораката на селскостопанските производи (контрахирање).

II. Договарањето може да се врши за поважни селскостопански производи кога за тоа постои економски оправдана потреба.

Поважните селскостопански производи што можат да бидат предмет на договарањето ги определува Сојузот на трговските комори на ФНРЈ во соработка со Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ, а во спогодба со Сојузниот уред за цени.

III. Договорените цени треба да одговараат на условите на пазариштето.

IV. Договарањето се врши на состаноци на пленумите на соодветните секции во Сојузот на трговските комори на ФНРЈ. Цените се сметаат за договорени кога ќе ги прифати управниот одбор на Сојузот на трговските комори на ФНРЈ во соработка со Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ, а во спогодба со Сојузниот уред за цени.

Сојузот на трговските комори на ФНРЈ може да одреди договарањето за поодделни селскостопански производи да се врши во републичките трговски комори и во стручните здруженија на производителните организации.

Во случај од претходниот став договарањето се врши на состаноците на пленумите на соодветните секции во рамките на републичката трговска комора, односно на состаноците на управниот одбор на стручното здружение.

Ако договарањето се врши во стручните здруженија на производителните организации, цените се сметаат за договорени кога ќе ги прифати управниот одбор на Сојузот на трговските комори на ФНРЈ во соработка со Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ, а во спогодба со Сојузниот уред за цени.

V. Во договарањето можат да учествуваат сите стопански организации што се занимаваат со откуп или контрахирање на селскостопански производи.

Сојузот на трговските комори на ФНРЈ е должен за местото и времето на одржувањето на состаноците на пленумите на соодветните секции да ги извести на уобичаен начин, сите стопански организации што се занимаваат со откуп или контрахирање на селскостопански производи.

VI. Договорените цени (точ. IV) ги обврзуваат сите стопански организации што се занимаваат со откуп или контрахирање на селскостопански производи.

VII. Сојузот на трговските комори на ФНРЈ е должен за постигнатиот договор за цените да ги извести на уобичаен начин сите стопански организации што се занимаваат со откуп на селскостопански производи за кои е извршено договарањето.

VIII. Стопанската организација која не се придржува за договорените цени, како и одговорното лице во таа организација, ќе се казни според одредбите од чл. 97 точ. 9 на Уредбата за трговската дејност и за трговските претпријатија и дуќани.

IX. Сојузот на трговските комори на ФНРЈ може да организира и договарање на стопанските организации за поодделни подрачја на кои стопанските организации ќе вршат откуп на селскостопански производи од индивидуалните производители или контрахирање на овие производи.

X. Се овластува Сојузот на трговските комори на ФНРЈ во соработка со Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ да донесува поблиски прописи заради спроведување на оваа одлука.

XI. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р.п. бр. 305

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

417.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОДЛУКАТА ЗА ПОКРИТИЕ НА ОБРТНИТЕ СРЕДСТВА НА ЗЕМЈОДЕЛСКИТЕ ЗАДРУГИ ПОТРОШЕНИ ЗА ИНВЕСТИЦИИ

1. Во Одлуката за покрите на обртните средства на земјоделските задруги потрошени за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/54), точката 5 се менува и гласи:

„Ако народниот одбор на околицата до 31 октомври 1955 година не донесе решение за покрите (рефундација) за инвестициите на потрошените обртни средства на земјоделските задруги, Народната банка на ФНРЈ против земјоделските задруги, за чии обртни средства потрошени за инвестиции не е донесено решение за покрите (рефундација) ќе преземе мерки предвидени со прописите што важат.

Пред да се донесе решение за покрите (рефундација) на обртните средства потрошени за инвестиции, земјоделските задруги што ги потрошиле обртните средства за инвестиции можат да користат кредит кај Народната банка на ФНРЈ, само ако се обврзат кај Банката дека до 31 октомври 1955 година ќе ги наголемат членските влогови, и тоа така што гаранцијата по новозапишаните влогови да изнесува најмалку 50% од износот на потрошените обртни средства за инвестиции.

Народната банка на ФНРЈ може и натаму да ги кредитира земјоделските задруги ако наместо обврската од претходниот став добијат гаранција од народниот одбор на околицата дека ќе се изврши покрите (рефундација) на потрошените обртни средства за инвестиции до 31 октомври 1955 година.“

2. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р.п. бр. 302

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

418.

Врз основа на чл. 79 од Уставниот закон, Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ОДДЕЛНАТА ЕВИДЕНЦИЈА ЗА СРЕДСТВАТА ЗА ПРОИЗВОДСТВО ШТО КАКО ОПШТОНАРОДЕН ИМОТ ИМ СЕ ДАДЕНИ НА ТРАЈНО КОРИСТЕЊЕ НА ЗЕМЈОДЕЛСКИТЕ ЗАДРУЖНИ ОРГАНИЗАЦИИ

1. Се укинува одделната евиденција за средствата за производство што како општонароден имот им се дадени на трајно користење на земјоделските задружни организации, а што ја води Народната банка на ФНРЈ врз основа на чл. 5 ст. 1 од Уредбата за припојување фондовите за механизација и инвестициона изградба на задружното селско стопанство кон околиците сојузи на земјоделските задруги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 27/52).

Евиденцијата за средствата од ст. 1 од оваа точка ќе се води според одредбата на чл. 55 ст. 1 од Уредбата за управување со основните средства на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53).

2. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р.п. бр. 303

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

419.

Врз основа на одделот 3 од главата XXVI од Сојузниот општествен план за 1955 година, Сојузниот извршен совет донесува

О Д Л У К А

ЗА УСЛОВИТЕ ЗА ПРОДАЖБА НА ТРАКТОРИ

1. Претпријатијата за производство на трактори и претпријатијата за снабдување селското стопанство тракторите од домашно производство и тракторите увезени од средствата на економската трипартидна помош ќе ги продаваат преку договарање што ќе се врши во Сојузот на селскостопанските комори.

2. Претпријатијата од претходната точка ќе договараат продажба на трактори првенствено со купувачите од житородните подрачја кои со потврда од надлежниот народен одбор на околицата ќе докажат дека набавените трактори ќе ги употребуваат за потребите на селскостопанското производство.

Кои подрачја се сметаат како житородно подрачје во смисла на оваа одлука определува сојузниот Државен секретаријат за работи на народното стопанство на предлог од Сојузот на селскостопанските комори.

3. Ако при договарањето со купувачите од претходната точка не се договори продажба на целокупната количина трактори што ќе се произведат односно увезат во периодот за кој се врши договарањето, за преостанатите количини можат да се вршат договарања со селскостопанските производители организации (селскостопански добра, селскостопански установи, економии и земјоделски задруги) од другите стопански подрачја.

4. Количините трактори што би преостанале по извршеното договарање во смисла на точ. 2 и 3 од оваа одлука, можат да се продаваат слободно.

5. Одредбите од оваа одлука не се однесуваат на договорите за продажба на трактори склучени пред влегувањето во сила на оваа одлука, ако со договор е предвидено дека испораката на тракторите ќе се изврши во 1955 година.

На договорите од претходниот став според кои испораката на тракторите треба да се изврши во 1956 година или подоцна нема да се применуваат прописите за давањето на надоместок (регрес) при продажба на опрема за потребите на селското стопанство.

6. Поблиски упатства за договарањето од точката 2 и 3 од оваа одлука ќе пропише Сојузот на селскостопанските комори.

7. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 301
22 јули 1955 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

420.

Врз основа на одделот 1 глава XXVI од Сојузниот општествен план за 1955 година, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НАЈВИСОКИ ПРОДАЖНИ ЦЕНИ ЗА БАКАР, ОЛОВО И АЛУМИНИУМ

1. Се определуваат највисоки продажни цени за следните производи:

	Динари за 1 тона
а) блистер бакар — — — — —	410.000
б) електролитен бакар — — — — —	450.000
в) валјалнички бакар — — — — —	481.000
г) олово рафинирано — — — — —	150.000
д) олово рафинирано меко — — — — —	156.000
е) алуминиум валјалнички (99,5 AL)	395.000

Цените за производите од претходниот став важат како највисоки продажни цени на производителите и се подразбираат франко вагон утоварна станица на производителот.

2. Со влегувањето во сила на оваа одлука престануваат да важат одредбите од Одлуката за определување највисоки продажни цени за определени производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54 и 13/55), со кои се определени цените за производите од точ. 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 330
29 јули 1955 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

421.

Врз основа на ставот 6 од одделот 4 од главата XXV на Сојузниот општествен план за 1955 година, Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ НА РУДНИЦИТЕ НА ОБОЕНИ МЕТАЛИ И НИВНИТЕ ТОПИЛНИЦИ ДА ГИ КОРИСТАТ ДО 20% СРЕДСТВАТА НА АМОРТИЗАЦИОНИОТ ФОНД ЗА НАБАВКИ ВО СТРАНСТВО

1. На рудниците на обсени метали и нивните топилници, освен рудниците на боксит и фабриките за алуминиум, им се одобрува во 1955 година да ги користат до 20% средствата од амортизациониот фонд, што можат да ги користат според одредбите од општествениот план, за набавка на опрема и инвестиционен материјал во странство како и за

плаќање странски услуги во врска со овие инвестиции.

2. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 318
22 јули 1955 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

422.

Врз основа на точ. III ст. 2 од Одлуката за расподелба на вкупниот приход на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/55), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ ИЗДАТОЦИТЕ ЗА ДНЕВНИЦИ, ТЕРЕНСКИ ДОДАТОЦИ И ПАУШАЛИ СЕ ПРИЗНАВААТ КАКО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШОЦИ НА ПРЕТПРИЈАТИЈАТА ВО СОСТАВ НА ЗАЕДНИЦАТА НА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА НА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ПОШТИ, ТЕЛЕГРАФИ И ТЕЛЕФОНИ

1. Дневниците на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони (во натамошниот текст: претпријатијата) можат да се засметуваат во материјални трошоци во износи определени во тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу:

1. дневниците за службени патувања, преместувања и временни упатувања на работа во друго место поради замена:

а) за службениците со виша стручна спрема до — — —	1.000 динари
б) за службениците со средна стручна спрема и за висококвалифицираните работници до — — — — —	850 "
в) за другите службеници и работници и за учениците во стопанството до — — —	700 "

2. Дневниците на персоналот на патувањите пошти:

а) на релациите од I ред до — — —	550 динари
б) на релациите од II ред до — — —	500 "
в) на релациите од III ред до — — —	450 "
г) на релациите од IV ред до — — —	400 "

3. Дневниците на членовите на фамилиите на преместените службеници и работници до, 350 "

II. Издатоците за теренски додатоци се признаваат како материјални трошоци во износи утврдени во тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу до износите до кои тие издатоци биле определени во тарифните правилници на претпријатијата од 1954 година.

Издатоците за паушал на монтерите на воздушните телграфско-телефонски линии за теренска работа во границите на нивните теренски единици се признаваат како материјални трошоци во износи определени во тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу до 3.000 динари месечно.

III. Километражата што им се дава како надоместок за личен превоз на службениците и работниците што се упатени на службени патувања во местата што не се поврзани со редовни превозни средства се признава во материјални трошоци во износи определени со тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу 15 динари за секој поминат

километар, под услов отстојанието од местото на службувањето, односно од последната станица поврзана со редовни превозни средства, до местото во кое службеникот односно работникот се упатува да е подолго од 4 км.

IV. Во сето друго ќе се применува Одлуката за условите под кои издатоците за дневници, патни паушали, теренски додатоци и километража се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55).

V. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од денот на примената на тарифниот правилник на претпријатието за 1955 година.

Р. п. бр. 317

22 јули 1955 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува секретарот, Потпретседател,
Мома Марковиќ, с. р. Светозар Вукмановиќ, с. р.

423.

Врз основа на одделот 3 од главата XXV на Сојузниот општествен план за 1955 година, а во врска со чл. 32 од Уредбата за организацијата и работењето на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54) и точ. I под 1 Одлуката за овластување Одборот за стопанство да донесува решенија по работите од надлежноста на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54), Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА СПИСОКОТ ЗА ВИДОВИТЕ СТОКИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ПРИ УВОЗОТ

I. Во Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при увозот, кој е составен дел на Решението за видовите стоки и услуги и за висината на коефициентите за пресметување разликата во цените при увозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/54), се вршат следните измени и дополненија:

1. Во гранката 116 (неметали) во редниот број 40, по точката в) се додава нова точка г) која гласи:
„г) водостални брусни папир коефицијент 1,50.“

2. Во гранката 116 (неметали) по редниот број 64 се додава нов реден број 65, кој гласи:

„65. Стаклена вуна — — — — — коефицијент 3,00“.

3. Во гранката 124 (текстилна индустрија) редните броеви 9 и 23 се менуваат и гласат:

„9. Камцунг од вуне и вунене нопне — — — — — коефицијент 1,00

23. Јутено предиво:

а) до 11м 0,9 — — — — — коефицијент 1,00“.

б) остало — — — — — коефицијент 3,00“.

II. Коефициентот утврден со ова решение за јутеното предиво ќе се применува на работите склучени од 1 јануари 1955 година.

III. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

О. с. бр. 125

23 јули 1955 година

Белград

Го застапува Претседателот
на Одборот за стопанство,
Осман Карабеговиќ, с. р.

424.

Врз основа на одделот 2 глава XXV од Сојузниот општествен план за 1955 година, а во врска со чл. 32 од Уредбата за организацијата и работењето на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54) и точ. I под 1) од Одлуката за овластување Одборот за стопанство да донесува решенија по работите од надлежноста на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54), Одборот за стопанство при Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА СПИСОКОТ ЗА ВИДОВИТЕ СТОКИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ИЗВОЗОТ

I. Во Списокот на видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот, кој е составен дел од Решението за видовите стоки и услуги и за висината на коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/54) се вршат следните измени и дополненија:

1) Во гранката 115 — Обоена металургија, редниот број 14 се менува и гласи:

„14. Валјани производи од алуминиум — 1,25“.

2) Во гранката 115 — по редниот број 31 се додава нов реден број 32, кој гласи:

„32. Алуминиум во блок — — — — — 1,10“.

II. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува на работите склучени почнувајќи од 1 август 1955 година.

Сојузен извршен совет

О. с. бр. 133

6 август 1955 година

Белград

Го застапува Претседателот
на Одборот за стопанство,
Осман Карабеговиќ, с. р.

425.

Врз основа на одделот 2 од главата XXV на Сојузниот општествен план за 1955 година, а во врска со чл. 32 од Уредбата за организацијата и работењето на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54) и точ. I под 1 од Одлуката за овластување Одборот за стопанство да донесува решенија по работите од надлежноста на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54), Одборот за стопанство на Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА СПИСОКОТ ЗА ВИДОВИТЕ СТОКИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ИЗВОЗОТ

I. Во Списокот на видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот, кој е составен дел на Решението за видовите стоки и услуги и за висината на коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/54), се вршат следните измени и дополненија:

1. Во гранката 116 (неметали) редните броеви 19 и 25 се менуваат и гласат:

„19. Барит сирови:

а) рудника барита

Плевље — — — — — коефицијент 1,25

б) осталих рудника коефицијент 1,10

25. Равно стакло — — — — — коефицијент 1,90“.

2. Во гранката 123 (индустрија на целулоза, дрвењача и хартија) редниот број 1 се менува и гласи:

„1. Целулоза сулфитна — — — — — коефицијент 1,80“.

3. Во гранката 124 (текстилна индустрија) редните броеви 1, 4 и 7 се менуваат и гласат:

„1. Конац памучни:

а) шиваѝи — — — — — коефицијент 1,80
б) за рибарске мреже — — — — — коефицијент 1,60

4. Трикотажа памучна,

вунена и свилена — — — — — коефицијент 1,80

7. Вуница за плетење — — — — — коефицијент 1,30“.

II. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

О. с. бр. 124

23 јули 1955 година

Белград

Го застапува Претседателот
на Одборот за стопанство,
Осман Карабеговиќ, с. р.

426.

Врз основа на одделот 2 главата XXV од Сојузниот општествен план за 1955 година, а во врска со чл. 32 од Уредбата за организацијата и работењето на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/54) и точ. I под 1) од Одлуката за овластување Одборот за стопанство да донесува решенија по работите од надлежноста на Сојузниот извршен совет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 20/54), Одборот за стопанство при Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА СПИСОКОТ ЗА ВИДОВИТЕ СТОКИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ИЗВОЗОТ

1. Во Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот, кој е составен дел од Решението за видовите стоки и услуги и за височината на коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/54), во гранката 211 — (поледелство) редниот број 6 се менува и гласи:

„6. Хмељ — — — — — коефицијент 0,95“

2. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузен извршен совет

О. с. бр. 131

3 август 1955 година

Белград

Го заменува Претседателот
на Одборот за стопанство,
Осман Карабеговиќ, с. р.

427.

Врз основа на чл. 32 од Уредбата за давање потрошувачки кредити на работниците и службениците и на другите определени категории корисници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 36/55), Народната банка на ФНРЈ, со согласност од Сојузниот извршен совет пропишува

УПАТСТВО

ЗА ПРИМЕНА НА УРЕДБАТА ЗА ДАВАЊЕ ПОТРОШУВАЧКИ КРЕДИТИ НА РАБОТНИЦИТЕ, СЛУЖБЕНИЦИТЕ И НА ДРУГИТЕ ОПРЕДЕЛЕНИ КАТЕГОРИИ КОРИСНИЦИ

1. Кредитите за купување лигнит во 1955 година се даваат според прописите на Одлуката за условите за давање и користење на потрошувачкиот кредит за купување лигнит во 1955 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 13/55) и на Решението за одобрување кредити за купување огрев („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/53).

Овие кредити можат да се даваат на лицата приведени во чл. 3 од Уредбата за давање потро-

шувачки кредити на работниците, службениците и на другите определени категории корисници.

2. Кредитите за подмирување трошоците на годишниот одмор се даваат во периодот од 1 септември 1955 година до 31 март 1956 година заклучно.

3. Кредитите за подмирување трошоците на преселувањето им се даваат на барателите на кредит во случај на преселување од еден во друг стан во истото место, или од едно во друго место, ако селидбата ја вршат на свој трошок.

4. Кредитите за подмирување трошоците за поправки во станбените простории им се даваат на барателите на кредит само за внатрешни поправки на станбените простории (на пр. за малање станот, за уредување паркет, за президување калевни печки).

5. Кредитите за купување индустриски стоки се даваат со рокот за враќање до една година.

По исклучок од одредбата од претходниот став, кредитите за купување намештај и музички инструменти се даваат со рокот за враќање, и тоа:

а) на редовно запослените работници и службеници, пензионерите (лични и фамилијарни), инвалидите, на лицата со самостојни професии што се социјално осигурени, офицерите, подофицерите и службениците на ЈНА:

— до 1 година ако височината на кредитот не го преминува износот на нивните тримесечни примања;

— до 2 години, ако височината на кредитот не го преминува износот на нивните шестмесечни примања;

— до 3 години, ако височината на кредитот го преминува износот на нивните шестмесечни примања;

б) на имателите на приватни занаетчиски дуќани — до 1 година.

6. По одобрувањето на потрошувачките кредити за купување индустриски стоки, а пред неговото добивање, корисниците се должни на давателот на кредитот да му положат во готови пари 5% од износот на вредноста на стоката за чие купување им е одобрен кредитот. За оваа уплата се намалува износот на одобруваниот кредит.

7. Барателите на потрошувачки кредит за подмирување трошоците на породувањето, болеста, смртниот случај и преселувањето се должни на давателот на кредитот да му ги поднесат следните исправи:

а) потврда од лекар на здравствена установа — ако бараат потрошувачки кредит за подмирување трошоците на породувањето или болеста,

б) извод од матичната книга на умрениите — ако бараат потрошувачки кредит за подмирување трошоците на смртниот случај,

в) доказ за преселувањето — ако бараат потрошувачки кредит за подмирување трошоците на преселувањето.

Кредитите за подмирување трошоците на смртниот случај се даваат на членот на фамилијата на умрениот, односно на лицето што ќе го изврши или веќе го извршило законот.

Барателот на кредит може исправите од точ. б) и в) да му ги поднесе на давателот на кредитот и дополнително.

8. Ова упатство влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Народна банка на ФНРЈ

О. бр. 22

15 јули 1955 година

Белград

Гувернер,
Војин Гузина, с. р.

Согласен:

Претседател
на Одборот за стопанство
на Сојузниот извршен совет,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

428.

Врз основа на точ. V од Одлуката за депонирање гарантни износи од страна на давачите на гаранции по краткорочните кредити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55) и овластувањето од чл. 24 на Уредбата за банките и иптеплиниците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 4/54), а со согласност од Сојузниот извршен совет донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ВИСОЧИНАТА НА ГАРАНТНИТЕ ИЗНОСИ ПО ГАРАНЦИИТЕ ЗА КРАТКОРОЧНИТЕ КРЕДИТИ

1. По гаранциите за краткорочните кредити се утврдува, во границите на износите од точ. IV од Одлуката за депонирање гарантни износи од страна на давачите на гаранции по краткорочните кредити, следната височина на гарантниот износ за поодделни видови кредити:

а) за кредитите што го преминуваат редовниот обем на работењето на стопанските организации — 10% од износот на кредитот одобрен над редовниот обем на работењето;

б) за кредитите на стопанските организации што работат со загуба која не произлегува од сезонскиот карактер на нивното работење и која не можела да биде покриена со средствата од резервниот фонд или од другите извори, и тоа:

(1) 3% од износот на кредитот на стопанските организации од областа на селското стопанство;

(2) 10% од износот на кредитот на стопанските организации од другите области;

в) за кредитите на новооснованите стопански организации, на нови деловни и погонски единици, за проширување на тие што постојат и за изградба на нови капацитети и за стопанските организации во пробно производство, и тоа:

(1) 2% од износот на кредитот на стопанските организации од областа на селското стопанство;

(2) 5% од износот на кредитот на стопанските организации од областа на прехранбената индустрија, угостителството и туризмот, занаетчиството и домашната дејност, како и на комуналната дејност;

(3) 25% од износот на кредитот на стопанските организации од областа на трговијата (трговски претпријатија на големо и мало, откупни претпријатија и надворешнотрговски претпријатија);

(4) 15% од износот на кредитот на стопанските организации од другите стопански области.

Стопанските организации односно деловните и погонските единици што според одредбите од чл. 80—87 од Уредбата за оснивање претпријатија и дуќани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/53) настануваат со спојување, припојување или поделба, како и погонските и деловните единици што според одредбите од чл. 68—79 од приведената уредба се издвојуваат во самостојни стопански организации не се сметаат за новоосновани стопански организации односно за нови деловни и погонски единици во смисла на одредбата од точ. 1 под в) од ова решение;

г) за кредитите на корисниците вон стопанството — 3% од износот на одобриениот кредит;

д) за кредитите одобрени на стопанските организации во постапката на присилна ликвидација за извршување на текуштите и веќе започнатите работи и за покривање на трошоците на постапката на присилна ликвидација — 10% од износот на одобриениот кредит.

2. Полагањето кај Народната банка на ФНРЈ на гарантните износи во височина приведена во претходната точка ќе се врши по оние краткорочни кредити за кои договорите ќе се склучат по влегувањето во сила на ова решение.

3. Со влегувањето во сила на ова решение престанува да важи Решението за висината на гарантните износи по гаранциите за краткорочните кредити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/55).

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

О. бр. 21

15 јули 1955 година

Белград

Гувернер
на Народната банка на ФНРЈ,
Војин Гузина, с. р.

Согласен:

Претседател

на Одборот за стопанство
на Сојузниот извршен совет,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

429.

Врз основа на чл. 26 од Уредбата за управување со фондовите за унапредување на селското стопанство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/55) Сојузот на селскостопанските комори на ФНРЈ донесува

ОДЛУКА

ЗА ДАВАЊЕ ПРЕМИИ НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ ЗА СОРТНО СЕМЕ ОД ПЧЕНИЦА, 'РЖ, ЈАЧМЕН, ОВЕС, ОРИЗ И СОЈА

1. На селскостопанските производители за произведеното и продадено сортно семе ќе се даваат премии, и тоа за:

пченица класа а	— — — — —	дин. 14 за 1 кг
„ б	— — — — —	„ 12 „ 1 „
„ в	— — — — —	„ 10 „ 1 „
'рж, јачмен и овес	— — — — —	„ 10 „ 1 „
ориз (арпа)	— — — — —	„ 28 „ 1 „
соја	— — — — —	„ 20 „ 1 „

2. Како сортно семе се смета само она семе што одговара на условите пропишани во чл. 5 и 7 од Законот за прометот на семенска стока.

3. Премиите на селскостопанските производители ќе им се исплатуваат покрај откупната цена што ќе биде определена за меркантилна стока.

Исплатата на премиите на производителите на сортно семе ќе ја вршат семенските претпријатија при откупот.

Право на премија имаат селскостопанските производителни организации и во случај кога сортното семе од сопствено производство не го испорачуваат на семенските претпријатија, туку непосредно им го продаваат на селскостопанските производители.

4. Семенските претпријатија и селскостопанските производителни организации во случаите од ст. 3 точ. 3 од оваа одлука ја наплатуваат премијата кај Народната банка на ФНРЈ. Кон барањето за наплата на премијата овие организации се должни да поднесат уверение предвидено со чл. 7 од Законот за прометот на семенска стока, како и потврда за купените количини сортно семе, ако наплата на премијата ја бара семенското претпријатие, односно потврда за продадените количини, ако наплата ја бара селскостопанската организација од точ. 3 ст. 3 од оваа одлука.

5. Сите исплатени премии за откупените количини сортно семе од точ. 1 од оваа одлука паѓаат на товар на средствата од Сојузниот фонд за унапредување на селското стопанство.

6. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 август 1955 година.

Бр. 1319

21 јули 1955 година

Белград

Сојуз на селскостопанските комори на ФНРЈ

За Претседателот
на Управниот одбор
член на Управниот одбор,
инж. Павле Шумановац, с. р.

По овластение
од Генералниот секретар
Секретар на Комората,
инж. Јордан Блажевски, с. р.

По извршеното сравнување со изборниот текст утврдено е дека во текстот на Општиот закон за уредување на општините и околиците, објавен во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/55, се поткраднати долу приведените грешки, та се дава следнава

ИСПРАВКА

НА ОПШТИОТ ЗАКОН ЗА УРЕДУВАЊЕ НА ОПШТИНИТЕ И ОКОЛИИТЕ

1) Во членот 14 наместо „со статутот на народниот одбор на општината“ треба да стои „со статутот на општината“;

2) во членот 24 став 2 наместо „со статутот на народниот одбор“ треба да стои „со статутот на општината односно на околицата“;

3) во членот 59 став 3 наместо „свои статут“ треба да стои само „статут“;

4) во членот 66 став 1 наместо „што влегуваат во состав на општината односно околиците“ треба да стои „што влегуваат во состав на новата општина односно околица“;

5) во членот 68 наместо „на членот 39“ треба да стои „на членот 40“.

Од Сојузната народна скупштина, 29 јули 1955 година, Белград.

СОДРЖИНА:

	Страна
402. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за додатоците на деца — — —	633
403. Уредба за пристапот, пловидбата и престојот на странски јакти и спортски едрилици во крајбрежното море на ФНРЈ — — —	641
404. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за платите на работниците и службениците на железничките транспортни претпријатија. — — — — —	642
405. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за платите на службениците и работниците на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони — — — — —	643
406. Уредба за давање потрошувачки кредити на работниците, службениците и другите определени категории корисници — — —	645
407. Уредба за измени и дополненија на Тарифата на данокот на промет — — —	648
408. Уредба за измена на Уредбата за данокот на добивката од девизното пословање — — — — —	648
409. Уредба за измени и дополненија на Уредбата за изработка и одобрување на инвестиционата програма — — — — —	649
410. Уредба за измени на Уредбата за стопанските претпријатија што произведуваат за определени потреби на Југословенската народна армија — — — — —	650

	Страна
411. Одлука за начинот на користење на средствата од амортизационите фондови — — —	650
412. Одлука за височината на гарантниот износ по определените видови кредити за дополнителни обртни средства — — — — —	651
413. Одлука за распределба на вкупниот приход на железничките транспортни претпријатија — — — — —	651
414. Одлука за распределба на вкупниот приход на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони — — — — —	652
415. Одлука за распределба на вкупниот приход на заедниците на електростопанските претпријатија — — — — —	654
416. Одлука за условите под кои стопанските организации можат да се договараат за откупот на селскостопански производи — — — — —	654
417. Одлука за измени и дополненија на Одлуката за покритие на обртните средства на земјоделските задруги потрошени за инвестиции — — — — —	655
418. Одлука за укинување на одделната евиденција за средствата за производство што како општонароден имот им се дадени на трајно користење на земјоделските задружни организации — — — — —	655
419. Одлука за условите за продажба на трактори — — — — —	655
420. Одлука за определување највисоки продажни цени за бакар, олово и алуминиум — — — — —	656
421. Решение за одобрување на рудниците на обоени метали и нивните топилници да ги користат до 20% средствата на амортизациониот фонд за набавки во странство — — — — —	656
422. Решение за условите под кои издатоците за дневници, теренски додатоци и паушали се признаваат како материјални трошоци на претпријатијата на Југословенските пошти, телеграфи и телефони — — — — —	656
423. Решение за измени и дополненија на Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при увозот — — — — —	657
424. Решение за измени и дополненија на Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот — — — — —	657
425. Решение за измени и дополненија на Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата во цените при извозот — — — — —	657
426. Решение за измена на Списокот за видовите стоки и коефициентите за пресметување разликата при извозот — — — — —	658
427. Упатство за примена на Уредбата за давање потрошувачки кредити на работниците, службениците и на другите определени категории корисници — — — — —	658
428. Решение за височината на гарантите износи по гаранциите за краткорочните кредити — — — — —	659
429. Одлука за давање премии на селскостопанските производители за сортно семе од пченица, рж, јачмен, овес, ориз и соја — — — — —	659
Исправка на Општиот закон за уредување на општините и околиците — — — — —	660